

Úřední věstník

Evropské unie

L 159

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

28. května 2014

Obsah

I Legislativní akty

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (přepracované znění) 1**
- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) ⁽¹⁾ 11**

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2014/EU ze dne 15. května 2014 o posílení spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti (VSZ) ⁽¹⁾ 32**

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ **Informace o vstupu v platnost týkající se Dohody mezi Evropským společenstvím a Tureckou republikou o účasti Turecké republiky na práci Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost 40**

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 574/2014 ze dne 21. února 2014, kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 o vzoru, který se použije pro vypracování prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků 41
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 575/2014 ze dne 27. května 2014 o změně nařízení (EU) č. 383/2012, kterým se stanoví technické požadavky týkající se řídičských průkazů, které zahrnují paměťové médium (mikročip) ⁽¹⁾ 47
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 576/2014 ze dne 27. května 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 50

ROZHODNUTÍ

2014/302/EU:

- ★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 27. května 2014 o změně rozhodnutí 2011/166/EU, kterým se zřizuje SHARE-ERIC 52

2014/303/EU:

- ★ Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 20. února 2014 o zákazu měnového financování a úročení vládních vkladů národními centrálními bankami (ECB/2014/8) 54

OBECNÉ ZÁSADY

2014/304/EU:

- ★ Obecné zásady Evropské centrální banky ze dne 20. února 2014 o domácích operacích správy aktiv a pasiv prováděných národními centrálními bankami (ECB/2014/9) 56

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/60/EU

ze dne 15. května 2014

o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 93/7/EHS ⁽²⁾ byla podstatně změněna směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES ⁽³⁾ a 2001/38/ES ⁽⁴⁾. Vzhledem k tomu, že je třeba přijmout další změny, by uvedená směrnice měla být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracována.
- (2) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. V souladu s článkem 36 Smlouvy o fungování EU příslušná ustanovení o volném pohybu zboží nevylučují zákazy nebo omezení dovozu, vývozu či tranzitu odůvodněné ochranou národních kulturních pokladů umělecké, historické nebo archeologické hodnoty.
- (3) Za podmínek a v mezích stanovených článkem 36 Smlouvy o fungování EU si členské státy ponechají právo určit svůj národní kulturní poklad a přijmout opatření nezbytná k jeho ochraně. Unie však hraje významnou úlohu při podpoře spolupráce mezi členskými státy za účelem ochrany kulturního dědictví evropského významu, k němuž tyto národní kulturní poklady patří.
- (4) Směrnice 93/7/EHS stanovila opatření, která mají umožnit členským státům navracení kulturních statků označených jako národní kulturní poklad ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování EU, které náležejí do společných kategorií kulturních statků uvedených v příloze zmíněné směrnice, zpět na jejich území, pokud byly vyvezeny z jejich území v rozporu s vnitrostátními opatřeními nebo s nařízením Rady (ES) č. 116/2009 ⁽⁵⁾. Uvedená směrnice se rovněž vztahovala na kulturní statky označené jako národní kulturní poklad a tvořící nedílnou část veřejných sbírek nebo inventářů církevních zařízení, jež nenáležejí do těchto obecných kategorií.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/7/EHS ze dne 15. března 1993 o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 74).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES ze dne 17. února 1997, kterou se mění příloha směrnice 93/7/EHS o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (Úř. věst. L 60, 1.3.1997, s. 59).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/38/ES ze dne 5. června 2001, kterou se mění směrnice 93/7/EHS o navracení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 43).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 116/2009 ze dne 18. prosince 2008 o vývozu kulturních statků (Úř. věst. L 39, 10.2.2009, s. 1).

- (5) Směrnice 93/7/EHS zavedla správní spolupráci mezi členskými státy při řešení otázek týkajících se národního kulturního pokladu, úzce spojenou s jejich spoluprací s Interpolem nebo s jinými příslušnými subjekty v oblasti odcizených uměleckých děl spočívající zejména ve vydávání seznamů ztracených, odcizených nebo neoprávněně vyvezených kulturních statků tvořících součást jejich národního kulturního pokladu a veřejných sbírek.
- (6) Řízení o navrácení stanovené směrnicí 93/7/EHS představovalo první krok ve spolupráci mezi členskými státy v oblasti ochrany kulturních statků v rámci vnitřního trhu s cílem dalšího vzájemného uznávání příslušných vnitrostátních právních předpisů.
- (7) Nařízení (ES) č. 116/2009 spolu se směrnicí 93/7/EHS zavedlo systém Unie na ochranu kulturních statků členských států.
- (8) Cílem směrnice 93/7/EHS bylo zajistit fyzické navrácení kulturních statků do členského státu, z jehož území byly tyto předměty neoprávněně vyvezeny, a to bez ohledu na vlastnická práva vztahující se na tyto předměty. Používání uvedené směrnice však poukázalo na omezení systému pro zajištění navrácení takových kulturních statků. Zprávy týkající se používání této směrnice poukázaly na nepříliš časté používání směrnice způsobené zejména omezením oblasti její působnosti vyplývajícím z podmínek stanovených přílohou uvedené směrnice, krátkou lhůtou pro uplatnění nároku na navrácení a náklady spojenými s tímto řízením.
- (9) Oblast působnosti této směrnice je třeba rozšířit na všechny kulturní statky označené nebo vymezené členskými státy podle vnitrostátních právních předpisů nebo správních postupů jako národní kulturní poklad umělecké, historické nebo archeologické hodnoty ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování EU. Tato směrnice by se tak měla vztahovat na předměty historické, paleontologické, etnografické, numismatické nebo vědecké hodnoty, bez ohledu na to, zda tvoří součást veřejné nebo jiné sbírky či se jedná o jednotlivé předměty, a zda pocházejí z řádných či nelegálních vykopávek, za předpokladu, že jsou označeny nebo vymezeny jako národní kulturní poklad. Kulturní statky označené nebo vymezené jako národní kulturní poklad by k tomu, aby je bylo možné navrátit podle této směrnice, neměly již náležet do určitých kategorií či splňovat limity týkající se stáří nebo finanční hodnoty.
- (10) V článku 36 Smlouvy o fungování EU se uznává rozmanitost vnitrostátních systémů ochrany národních kulturních pokladů. V zájmu posílení vzájemné důvěry, ochoty ke spolupráci a vzájemného porozumění mezi členskými státy by měl být rozsah termínu „národní poklad“ určen v rámci článku 36 Smlouvy o fungování EU. Členské státy by měly rovněž usnadnit navrácení kulturních statků do členských států, z jejichž území byly tyto předměty neoprávněně vyvezeny, a to bez ohledu na datum přistoupení daného členského státu, a měly by zajistit, aby navrácením těchto předmětů nevznikaly nepřiměřené náklady. Členské státy by měly mít možnost navracet jiné kulturní statky, než které jsou označeny nebo vymezeny jako národní kulturní poklad, pokud dodržují příslušná ustanovení Smlouvy o fungování EU, jakož i kulturní statky neoprávněně vyvezené před 1. lednem 1993.
- (11) Je třeba posílit správní spolupráci mezi členskými státy, aby se podpořilo účinnější a jednodušší používání této směrnice. Od ústředních orgánů by se proto mělo vyžadovat, aby vzájemně účinně spolupracovaly a prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „IMI“) stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 si vyměňovaly informace týkající se neoprávněně vyvezených kulturních statků⁽¹⁾. Má-li se zlepšit uplatňování této směrnice, je třeba zavést modul systému IMI speciálně upravený pro kulturní statky. Rovněž je vhodné, aby tento systém ve vhodných případech využívaly i ostatní příslušné orgány členských států.
- (12) V zájmu zajištění ochrany osobních údajů by správní spolupráce a výměna informací mezi příslušnými orgány měly být v souladu s pravidly uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽²⁾ a pokud jde o používání systému IMI, s pravidly uvedenými v nařízení (EU) č. 1024/2012. Definice použité ve směrnici 95/46/ES a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽³⁾ by měly platit i pro účely této směrnice.
- (13) Lhůta na zjištění, zda daný předmět, jenž byl nalezen v jiném členském státě, představuje kulturní statek ve smyslu směrnice 93/7/EHS, se v praxi ukázala jako příliš krátká. Měla by proto být prodloužena na šest měsíců. Delší lhůta by měla členským státům umožnit přijmout opatření nutná k zachování kulturního statku a případně zabránit jednání vedoucímu k obcházení řízení při jeho navrácení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 74).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (14) Lhůta pro uplatnění nároku na navrácení by rovněž měla být prodloužena na tři roky poté, kdy se členský stát, z jehož území byl kulturní statek neoprávněně vyvezen, dozvěděl o místě výskytu kulturního statku a o totožnosti jeho vlastníka nebo držitele. Prodloužení této lhůty by mělo usnadnit navrácení a odrazovat od neoprávněného vyvážení národních pokladů. V zájmu jasnosti je třeba upřesnit, že lhůta pro uplatnění nároku na navrácení začíná plynout ode dne, kdy byl uvědomen ústřední orgán členského státu, z jehož území byl kulturní statek neoprávněně vyvezen.
- (15) Ve směrnici 93/7/EHS bylo staveno, že lhůta pro uplatnění nároku na navrácení uplyne 30 let ode dne, kdy byl kulturní statek neoprávněně vyvezen z území členského státu. Jedná-li se však o předměty, které jsou součástí veřejných sbírek, a předměty, které jsou zařazeny do inventářů církevních zařízení v členských státech, ve kterých podléhají zvláštním úpravám na ochranu podle vnitrostátních právních předpisů, je pro uplatnění nároku na navrácení za určitých okolností stanovena delší lhůta. Vzhledem ke skutečnosti, že členské státy mohou uplatňovat zvláštní úpravy na ochranu podle vnitrostátních právních předpisů v případech náboženských institucí, které nejsou církevní, by se tato směrnice měla vztahovat i na tyto jiné náboženské instituce.
- (16) Rada ve svých závěrech o předcházení trestné činnosti týkající se kulturních statků a o boji proti ní přijatých ve dnech 13. a 14. prosince 2011 uznala, že je nutné přijmout opatření, jež posílí účinnost předcházení trestné činnosti týkající se kulturních statků a boje proti ní. Doporučila Komisi, aby členským státům poskytovala podporu v zájmu účinné ochrany kulturních statků s cílem předcházet nedovolenému obchodu s kulturními statky a bojovat proti němu a prosazovat případná doplňující opatření. Rada kromě toho doporučila, aby členské státy zvážily ratifikaci Úmluvy UNESCO o opatřeních k zákazu a zamezení nedovolenému dovozu, vývozu a převodu vlastnictví kulturních statků podepsané v Paříži dne 17. listopadu 1970 a Úmluvy UNIDROIT o kradečných nebo protiprávně vyvezených kulturních statcích podepsané v Římě dne 24. června 1995.
- (17) Je rovněž vhodné zajistit, aby všechny subjekty trhu vynakládaly při transakcích souvisejících s kulturními statky nezbytnou péči. Následky spojené s nabytím kulturního statku nezákonného původu budou skutečně odrazující pouze v případě, že vyplacení odškodného bude spojeno s povinností vlastníka prokázat vynaložení nezbytné péče. V zájmu dosažení cílů Unie v oblasti předcházení nedovolenému obchodu s kulturními statky a boje proti němu by proto měla tato směrnice stanovit, že pro účely odškodnění musí vlastník prokázat, že při nabytí daného předmětu vynaložil nezbytnou péči.
- (18) Rovněž by bylo užitečné, aby všechny osoby, zejména pak všechny subjekty působící na trhu s kulturními statky, měly snadný přístup k veřejným informacím o kulturních statcích, které členské státy označily či vymezily jako národní kulturní poklad. Členské státy by měly usilovat o usnadnění přístupu k těmto veřejným informacím.
- (19) Aby se usnadnil jednotný výklad pojmu nezbytná péče, měla by tato směrnice stanovit demonstrativní seznam kritérií, která je třeba zohlednit při určení, zda vlastník vynaložil při nabytí kulturního statku nezbytnou péči.
- (20) Jelikož cílů této směrnice, totiž umožnění navrácení kulturních statků označených či vymezených jako národní kulturní poklad, které byly neoprávněně vyvezeny z území členských států, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.
- (21) Jelikož se úkoly výboru zřízeného podle nařízení (ES) č. 116/2009 staly bezpředmětnými z důvodu zrušení přílohy směrnice 93/7/EHS, odkazy na uvedený výbor by měly být zrušeny. Komise by však v zájmu zachování platformy pro výměnu zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy týkajících se provádění této směrnice měla zřídit skupinu odborníků složenou z odborníků z ústředních orgánů členských států odpovědných za provádění této směrnice; tato skupina by se mimo jiné měla účastnit upravování modulu systému IMI pro kulturní statky.
- (22) Jelikož příloha nařízení (EU) č. 1024/2012 obsahuje seznam ustanovení týkajících se správní spolupráce v aktech Unie, jež se uplatňují prostřednictvím systému IMI, měla by se uvedená příloha změnit s cílem zahrnout tuto směrnici.
- (23) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z dřívějších směrnic.
- (24) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v příloze I části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na navrácení kulturních statků, které členský stát označil či vymezil jako národní poklad podle čl. 2 bodu 1 a které byly z území tohoto členského státu neoprávněně vyvezeny.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „kulturním statkem“ předmět, který je před neoprávněným vyvezením z území členského státu nebo po něm dotčeným členským státem označen nebo vymezen jako „národní kulturní poklad umělecké, historické nebo archeologické hodnoty“ podle vnitrostátních právních předpisů nebo správních postupů ve smyslu článku 36 Smlouvy o fungování EU;
- 2) „neoprávněným vývozem z území členského státu“
 - a) každé vyvezení z území členského státu v rozporu s právními předpisy na ochranu národního kulturního pokladu nebo v rozporu s nařízením (ES) č. 116/2009; nebo
 - b) každé neuskutečněné navrácení po uplynutí lhůty pro oprávněný přechodný vývoz, případně porušení jakékoli jiné podmínky umožňující takový přechodný vývoz;
- 3) „žádajícím členským státem“ členský stát, z jehož území byl kulturní statek neoprávněně vyvezen;
- 4) „dožádaným členským státem“ členský stát, na jehož území se nachází kulturní statek neoprávněně vyvezený z jiného členského státu;
- 5) „navrácením“ fyzické navrácení kulturního statku na území žádajícího členského státu;
- 6) „vlastníkem“ osoba vykonávající faktickou moc nad kulturním statkem pro sebe sama;
- 7) „držitelem“ osoba vykonávající faktickou moc nad kulturním statkem pro třetí osoby;
- 8) „veřejnými sbírkami“ sbírky definované podle právního řádu členského státu jako veřejné, které jsou ve vlastnictví tohoto členského státu, místního nebo regionálního orgánu uvnitř tohoto členského státu nebo subjektu nacházejícího se na území tohoto členského státu, přičemž tento členský stát nebo místní či regionální orgán je vlastníkem tohoto subjektu nebo ho z velké části financuje.

Článek 3

Kulturní statky, které byly neoprávněně vyvezeny z území členského státu, musejí být navraceny v souladu s postupem stanoveným a za podmínek stanovených touto směrnicí.

Článek 4

Každý členský stát určí jeden nebo více ústředních orgánů k zajištění plnění úkolů vyplývajících z této směrnice.

Členské státy uvědomí Komisi o všech ústředních orgánech, které jmenují podle tohoto článku.

Komise zveřejní seznam těchto ústředních orgánů a všechny pozdější změny, které se jich týkají, v řadě C Úředního věstníku Evropské unie.

Článek 5

Ústřední orgány členských států vzájemně spolupracují a podporují konzultaci mezi příslušnými vnitrostátními orgány členských států. Mají splňovat zejména tyto úkoly:

- 1) na žádost žádajícího členského státu vyhledají určený kulturní statek, který byl neoprávněně vyvezen z území tohoto státu, přičemž zjišťují totožnost jeho vlastníka nebo držitele. Žádost musí obsahovat veškeré údaje potřebné k usnadnění jeho hledání, zejména pak údaj o skutečném nebo předpokládaném místě výskytu tohoto statku;
- 2) vyrozmí dotyčné členské státy v případě nalezení kulturního statku na jejich území, pokud existují rozumné důvody se domnívat, že kulturní statek byl neoprávněně vyvezen z území jiného členského státu;

- 3) umožní příslušným orgánům žádajícího členského státu, aby přezkoumaly, zda příslušný předmět představuje kulturní statek, za předpokladu, že toto přezkoumání se provede ve lhůtě šesti měsíců od vyrozumění podle bodu 2. Neprovede-li se toto přezkoumání v průběhu stanovené lhůty, ustanovení bodů 4 a 5 se dále nepoužijí;
- 4) přijmou ve spolupráci s dotyčným členským státem nezbytná opatření k hmotnému zachování kulturního statku;
- 5) zabrání prostřednictvím nezbytných předběžných opatření jednání vedoucímu k obcházení řízení při navrácení kulturního statku;
- 6) působí jakožto zprostředkovatel mezi vlastníkem nebo držitelem a žádajícím členským státem v otázkách navrácení. Za tímto účelem mohou příslušné orgány dožádaného členského státu podle vnitrostátních právních předpisů dožádaného členského státu usnadnit především provedení rozhodčího řízení, aniž je dotčen článek 6, za předpokladu, že jim k tomu žádající členský stát, jakož i vlastník nebo držitel udělí formální souhlas.

Ústřední orgány členských států využívají pro vzájemnou spolupráci a konzultaci modul systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI), jenž byl zřízen nařízením (EU) č. 1024/2012, speciálně upravený pro kulturní statky. Mohou systém IMI využívat rovněž k šíření příslušných souvisejících informací ohledně kulturních statků odcizených či neoprávněně vyvezených z jejich území. Členské státy rozhodují o používání IMI jinými příslušnými orgány za účelem této směrnice.

Článek 6

Žádající členský stát může proti vlastníku, případně držiteli, zahájit před příslušným soudem dožádaného členského státu řízení o navrácení kulturního statku, který byl neoprávněně vyvezen z jeho území.

Řízení může být zahájeno pouze tehdy, je-li k dokumentu o zahájení řízení přiložen:

- a) doklad s popisem statku, který je předmětem žádosti, a prohlášení, že se jedná o kulturní statek;
- b) prohlášení příslušných orgánů žádajícího členského státu, že tento kulturní statek byl neoprávněně vyvezen z jeho území.

Článek 7

Příslušný ústřední orgán žádajícího členského státu neprodleně uvědomí příslušný ústřední orgán dožádaného členského státu o tom, že soudní řízení bylo zahájeno s cílem zabezpečit navrácení dotyčného předmětu.

Příslušný ústřední orgán dožádaného členského státu uvědomí neprodleně ústřední orgány ostatních členských států.

Výměna informací se uskutečňuje prostřednictvím systému IMI v souladu s platnými právními předpisy o ochraně osobních údajů a soukromí, aniž je dotčena možnost příslušných ústředních orgánů využívat kromě IMI jiných způsobů komunikace.

Článek 8

1. Členské státy ve svých právních předpisech stanoví, že lhůta pro uplatnění nároku na navrácení podle této směrnice uplyne tři roky ode dne, kdy se příslušný ústřední orgán žádajícího členského státu dozvěděl o místě výskytu kulturního statku a o totožnosti jeho vlastníka nebo držitele.

V každém případě lhůta pro uplatnění nároku na navrácení uplyne 30 let ode dne, kdy byl kulturní statek neoprávněně vyvezen z území žádajícího členského státu.

Jedná-li se však o předměty, které jsou součástí veřejných sbírek ve smyslu čl. 2 bodu 8 a předměty, které jsou zařazeny do inventářů církevních nebo jiných náboženských institucí v členských státech, ve kterých podléhají zvláštním úpravám na ochranu podle vnitrostátních právních předpisů, uplyne lhůta pro uplatnění nároku na navrácení po 75 letech s výjimkou členských států, ve kterých je uplatnění nároku na navrácení nepromlčitelné, jakož i v případě dvoustranných smluv mezi členskými státy, v nichž je stanovena lhůta přesahující 75 let.

2. Řízení o navrácení se nezahájí, jestliže vyvezení kulturního statku z území žádajícího členského státu není již ke dni, kdy má být zahájeno řízení, neoprávněné.

Článek 9

S výhradou článků 8 a 14 nařídí navrácení kulturního statku příslušný soud, pokud se prokáže, že se jedná o kulturní statek ve smyslu čl. 2 bodu 1 a že vyvezení ze státního území bylo neoprávněné.

Článek 10

Je-li navrácení kulturního statku nařízeno, příslušný soud dožádaného členského státu zajistí vlastníkovvi poskytnutí odškodnění v přiměřené výši vzhledem k okolnostem případu, za předpokladu, že vlastník prokáže, že při nabytí daného předmětu vynaložil nezbytnou péči.

K tomu, aby se určilo, zda vlastník vynaložil nezbytnou péči, se berou v úvahu všechny okolnosti, za nichž byl daný kulturní statek nabyt, zejména dokumentace o jeho provenienci, povolení k vývozu vyžadovaná na základě právních předpisů žadajícího členského státu, charakter zúčastněných stran, zaplacená cena, nahlédnutí vlastníka do veškerých přístupných registrů odcizených kulturních statků, veškeré jiné podstatné informace, které mohl reálně získat, konzultace se subjekty, k nimž mohl mít vlastník přístup, nebo všechny další kroky, jež by rozumná osoba uskutečnila za stejných okolností.

V případě darování nebo dědictví nesmí být právní postavení vlastníka výhodnější než postavení osoby, od které předmět získal.

Žadající členský stát je povinen při navrácení kulturního statku uhradit odškodnění.

Článek 11

Výdaje spojené s výkonem rozhodnutí, kterým se nařizuje navrácení kulturního statku, nese žadající členský stát. Totéž se týká nákladů na opatření uvedená v čl. 5 bodu 4.

Článek 12

Uhrazení přiměřeného odškodnění podle článku 10 a výdajů podle článku 11 nebrání žadajícímu členskému státu uplatnit právo požadovat uhrazení těchto částek od osob, které jsou odpovědné za neoprávněné vyvezení kulturního statku z jeho území.

Článek 13

Vlastnictví kulturního statku po jeho navrácení se určí podle práva žadajícího členského státu.

Článek 14

Tato směrnice se vztahuje pouze na kulturní statky neoprávněně vyvezené z území členského státu od 1. ledna 1993.

Článek 15

1. Každý členský stát může postupovat podle úpravy stanovené touto směrnicí v případě navrácení kulturních statků jiných než těch, které jsou vymezeny v čl. 2 bodu 1.
2. Každý členský stát může postupovat podle úpravy stanovené touto směrnicí u žádostí o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území jiných členských států před 1. lednem 1993.

Článek 16

Tato směrnice se nedotýká občanskoprávního nebo trestněprávního řízení, které může žadající členský stát nebo vlastník odcizeného kulturního statku využít na základě vnitrostátních právních předpisů členských států.

Článek 17

1. Do 18. prosince 2015 a poté každých pět let předloží členské státy Komisi zprávu o používání této směrnice.
2. Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru každých pět let zprávu o posouzení používání a účinnosti této směrnice. K této zprávě jsou v případě potřeby připojeny vhodné návrhy.

Článek 18

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňuje nový bod, který zní:

„8. Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2014/60/EU ze dne 15. května 2014 o navrácení kulturních statků neoprávněně vyvezených z území členského státu a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 (*): články 5 a 7.

(*) Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 1.“

Článek 19

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 2 bodem 1, čl. 5 prvním pododstavcem bodem 3, čl. 5 druhým pododstavcem, čl. 7 třetím pododstavcem, čl. 8 odst. 1, čl. 10 prvním a druhým pododstavcem a čl. 17 odst. 1 této směrnice do 18. prosince 2015.

Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Směrnice 93/7/EHS ve znění směrnic uvedených v části A přílohy I se zrušuje s účinkem ode dne 19. prosince 2015, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 21

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 2 bodů 2 až 8, článků 3 a 4, čl. 5 prvního pododstavce bodů 1, 2 a 4 až 6, článku 6, čl. 7 prvního a druhého pododstavce, čl. 8 odst. 2, článku 9, čl. 10 třetího a čtvrtého pododstavce a článků 11 až 16 se použijí ode dne 19. prosince 2015.

Článek 22

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

ČÁST A

**Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn
(podle článku 20)**

Směrnice Rady 93/7/EHS	(Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 74).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/100/ES	(Úř. věst. L 60, 1.3.1997, s. 59).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/38/ES	(Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 43).

ČÁST B

**Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
(podle článku 20)**

Směrnice	Lhůta pro provedení
93/7/EHS	15.12.1993 (15.3.1994 pro Belgii, Německo a Nizozemsko)
96/100/ES	1.9.1997
2001/38/ES	31.12.2001

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Směrnice 93/7/EHS	Tato směrnice
—	Článek 1
Čl. 1 bod 1 první odrážka	Čl. 2 bod 1
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka, návětí	—
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka první pododrážka první věta	—
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka první pododrážka druhá věta	Čl. 2 bod 8
Čl. 1 bod 1 druhá odrážka druhá pododrážka	—
Čl. 1 bod 2 první odrážka	Čl. 2 bod 2 písm. a)
Čl. 1 bod 2 druhá odrážka	Čl. 2 bod 2 písm. b)
Čl. 1 body 3 až 7	Čl. 2 body 3 až 7
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Článek 4, návětí	Čl. 5 první pododstavec, návětí
Čl. 4 body 1 a 2	Čl. 5 první pododstavec body 1 a 2
Čl. 4 bod 3	Čl. 5 první pododstavec bod 3
Čl. 4 body 4 až 6	Čl. 5 první pododstavec body 4 až 6
—	Čl. 5 druhý pododstavec
Čl. 5 první pododstavec	Čl. 6 první pododstavec
Čl. 5 druhý pododstavec první odrážka	Čl. 6 druhý pododstavec písm. a)
Čl. 5 druhý pododstavec druhá odrážka	Čl. 6 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 6 první pododstavec	Čl. 7 první pododstavec
Čl. 6 druhý pododstavec	Čl. 7 druhý pododstavec
—	Čl. 7 třetí pododstavec
Čl. 7 odst. 1 a 2	Čl. 8 odst. 1 a 2
Článek 8	Článek 9
Čl. 9 první pododstavec	Čl. 10 první pododstavec
Čl. 9 druhý pododstavec	—
—	Čl. 10 druhý pododstavec
Čl. 9 třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 10 třetí a čtvrtý pododstavec
Články 10 až 15	Články 11 až 16
Čl. 16 odst. 1 a 2	Čl. 17 odst. 1 a 2
Čl. 16 odst. 3	—
Čl. 16 odst. 4	—
Článek 17	—
—	Článek 18
Článek 18	Článek 19
—	Článek 20
—	Článek 21

Směrnice 93/7/EHS	Tato směrnice
Článek 19	Článek 22
Příloha	—
—	Příloha I
—	Příloha II

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/67/EU**ze dne 15. května 2014****o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků, svoboda usazování a volný pohyb služeb jsou základní zásady vnitřního trhu Unie, které jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Uplatňování těchto zásad Unie dále rozvíjí s cílem zaručit rovné podmínky pro podniky a dodržování práv pracovníků.
- (2) Volný pohyb služeb zahrnuje právo podniků poskytovat služby v jiném členském státě, do kterého mohou dočasně vyslat vlastní pracovníky, aby tam tyto služby poskytovali. Pro účely vysílání pracovníků je třeba odlišit tento volný pohyb od volného pohybu pracovníků, který přiznává každému občanovi právo svobodně se stěhovat do jiného členského státu, aby tam pracoval a za tímto účelem pobýval, a chrání jej před diskriminací, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky, ve srovnání se státními příslušníky uvedeného členského státu.
- (3) S ohledem na pracovníky dočasně vyslané k výkonu práce za účelem poskytování služeb v jiném členském státě, než je stát, v němž obvykle vykonávají svou práci, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽⁴⁾ stanoví základní soubor jasně definovaných pracovních podmínek, které musí dodržovat poskytovatel služeb v členském státě, do kterého jsou pracovníci vysláni, aby byla zajištěna minimální ochrana dotčených vyslaných pracovníků.
- (4) Veškerá opatření zavedená touto směrnicí by měla být odůvodněná a přiměřená, aby nevytvářela administrativní zátěž a neomezovala potenciál podniků, zejména malých a středních podniků, vytvářet nová pracovní místa, a aby současně vyslané pracovníky chránila.
- (5) S cílem zajistit soulad se směrnicí 96/71/ES a nevytvářet přitom pro poskytovatele služeb zbytečnou administrativní zátěž je nutné, aby skutečnosti podle ustanovení o identifikaci skutečného vyslání pracovníka a předcházení zneužívání a obcházení této směrnice byly považovány za orientační a nevyčerpávající. Zejména by neměl být stanoven požadavek, aby v každém případě vyslání pracovníka byly splněny všechny tyto skutečnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 15.11.2012, s. 61.⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 19.1.2013, s. 67.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21. 1. 1997, s. 1).

- (6) Bez ohledu na to, že by posouzení těchto orientačních skutečností mělo být přizpůsobeno každému jednotlivému případu a mělo by vzít v úvahu zvláštnosti situace, by stejné skutečnosti neměly vést v různých členských státech k odlišnému právnímu posouzení nebo hodnocení situace ze strany příslušných orgánů.
- (7) Za účelem předcházení, zamezení a boje proti zneužívání a obcházení příslušných pravidel, kterého se dopouštějí podniky, které nekalým nebo podvodným způsobem využívají výhod volného pohybu služeb zakotveného ve Smlouvě o fungování EU a při provádění směrnice 96/71/ES, je třeba zlepšit uplatňování a sledování používání pojmu vysílání a zavést na úrovni Unie sjednocující prvky, které by usnadňovaly jeho společný výklad.
- (8) Proto je nutné, aby příslušný orgán hostitelského členského státu, a v případě potřeby v úzké spolupráci s členským státem usazení, přezkoumal základní skutečnosti charakterizující dočasnou povahu pojmu vysílání a podmínku, zda je zaměstnavatel skutečně usazen v členském státě, z něhož se vysílání uskutečňuje.
- (9) Při posuzování výše obrátu uskutečněného podnikem v členském státě usazení za účelem určení, zda tento podnik skutečně vykonává podstatné činnosti jiné než čisté interní řízení nebo administrativní činnost, by měly příslušné orgány vzít v úvahu rozdíly v kupní síle měn.
- (10) Skutečnosti uvedené v této směrnici týkající se provádění a sledování vysílání mohou také pomoci příslušným orgánům při identifikaci pracovníků, o nichž bylo nepravdivě uvedeno, že jsou osoby samostatně výdělečně činné. Podle směrnice 96/71/ES je příslušnou definicí pojmu pracovník ta definice, která se použije podle práva členského státu, na jehož území byl pracovník vyslán. Další vyjasnění a zlepšení sledování vysílání ze strany příslušných orgánů by zvýšilo právní jistotu a poskytlo užitečný nástroj přispívající k účinnému boji proti falešné samostatně výdělečně činnosti a zajišťující, aby vyslaní pracovníci nebyli nepravdivě uváděni jako osoby samostatně výdělečně činné, což by napomohlo předcházení, zamezení a boji proti obcházení platných pravidel.
- (11) V případě, kdy nejde o skutečné vysílání a dojde ke kolizi právních řádů, by měla být náležitě zohledněna ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾ („Řím I“) nebo Římské úmluvy ⁽²⁾, jejichž cílem je zajistit, aby zaměstnanci nebyli zbaveni ochrany, kterou jim poskytují ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit nebo od nichž se lze odchýlit pouze v jejich prospěch. Členské státy by měly zajistit, aby byla přijata ustanovení, na jejichž základě by bylo možné vyslané pracovníky, kteří nejsou skutečně vysíláni, odpovídajícím způsobem chránit.
- (12) Neexistence potvrzení týkající se použitelných právních předpisů o sociálním zabezpečení uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ může být známkou toho, že situace by neměla být posuzovaná jako dočasné vysílání do členského státu jiného, než je stát, ve kterém dotyčný pracovník obvykle pracuje v rámci poskytování služeb.
- (13) Stejně jako v případě směrnice 96/71/ES by touto směrnicí nemělo být dotčeno uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽⁴⁾.
- (14) Respektování různorodosti vnitrostátních systémů pracovních vztahů, jakož i autonomie sociálních partnerů jsou výslovně uznány Smlouvou o fungování EU.
- (15) V mnoha členských státech hrají v souvislosti s vysíláním pracovníků za účelem poskytování služeb důležitou úlohu sociální partneři vzhledem k tomu, že mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi, alternativně nebo současně, stanovit různé úrovně příslušné minimální mzdy. Sociální partneři by měli sdělovat tyto úrovně a informovat o nich.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (80/934/EHS) (Úř. věst. L 266, 9.10.1980, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

- (16) Přiměřené a účinné provádění a prosazování jsou klíčovými prvky při ochraně práv vyslaných pracovníků a při zajišťování stejných podmínek pro poskytovatele služeb, zatímco nedostatečné prosazování oslabuje účinnost předpisů Unie, které se na tuto oblast vztahují. Nezbytná je proto úzká spolupráce mezi Komisí a členskými státy, a případně regionálními a místními orgány, aniž by byla v této souvislosti opomíjena důležitá role inspektorátů práce a sociálních partnerů. V tomto ohledu je zásadní vzájemná důvěra, duch spolupráce a soustavný dialog, jakož i vzájemné porozumění.
- (17) Zásadní úlohu pro prosazování směrnice 96/71/ES a této směrnice hrají účinné postupy sledování v členských státech, které by proto měly být zavedeny v celé Unii.
- (18) Velmi častým důvodem, proč poskytovatelé služeb neuplatňují stávající předpisy, jsou potíže související s přístupem k informacím o pracovních podmínkách. Členské státy by proto měly zajistit, aby tyto informace byly obecně dostupné, byly poskytovány bezplatně a byl k nim zajištěn skutečný přístup, a to nejen pro poskytovatele služeb z jiných členských států, ale i pro dotčené vyslané pracovníky.
- (19) V případech, kdy jsou pracovní podmínky stanoveny kolektivními smlouvami, jež byly prohlášeny za všeobecně použitelné, by měly členské státy, při respektování autonomie sociálních partnerů, zajistit, aby byly tyto kolektivní smlouvy všeobecně a transparentně přístupné.
- (20) Za účelem zlepšení přístupu k informacím by měl být v členských státech vytvořen jediný zdroj informací. Každý členský stát by měl v souladu s normami přístupnosti obsahu internetových stránek zajistit jednu oficiální celostátní webovou adresu a jiné vhodné způsoby komunikace. Tato oficiální celostátní webová adresa by měla mít alespoň formu webového portálu a měla by sloužit jako brána nebo hlavní vstupní bod a měla by poskytovat jasným a přesným způsobem odkazy na příslušné zdroje informací, jakož i stručné informace o obsahu webové stránky a uvedených odkazů. Tato webová adresa by měla zahrnovat zejména veškeré webové stránky vytvořené podle právních předpisů Unie s cílem podporovat podnikání nebo rozvoj přeshraničního poskytování služeb. Hostitelské členské státy by měly poskytnout informace o období stanoveném ve vnitrostátním právu, během nějž jsou poskytovatelé služeb povinni uchovávat dokumenty po skončení vyslání pracovníka.
- (21) Vyslaní pracovníci by měli mít právo získávat od hostitelského členského státu obecné informace o vnitrostátních právních předpisech nebo zvyklostech, které se na ně vztahují.
- (22) Správní spolupráce a vzájemná pomoc mezi členskými státy by měly být v souladu s pravidly pro ochranu osobních údajů stanovenými směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a vnitrostátními pravidly na ochranu údajů, jimiž členské státy provádějí právní předpisy Unie. Pokud jde o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (dále jen „systém IMI“), měly by být rovněž v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ⁽³⁾.
- (23) Za účelem zajištění správného uplatňování a sledování dodržování pravidel týkajících se pracovních podmínek, které se vztahují na vyslané pracovníky, by měly členské státy uplatňovat pouze některé správní požadavky nebo kontrolní opatření na podniky vysílající pracovníky v rámci poskytování služeb. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie mohou být takové požadavky a opatření odůvodněny naléhavými důvody veřejného zájmu, mezi něž patří účinná ochrana práv pracovníků, pokud jsou tyto požadavky a opatření vhodné pro zajištění dosažení sledovaného cíle a nepřesahují rámec toho, co je pro dosažení daného cíle nutné. Tyto požadavky a opatření mohou být uloženy pouze za předpokladu, že příslušné orgány nemohou účinně plnit své úkoly v rámci dohledu bez požadovaných informací nebo že by méně omezující opatření nezajistila, aby cílů vnitrostátních kontrolních opatření, jež jsou považována za nezbytná, bylo dosaženo.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1024/2012 ze dne 25. října 2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu a o zrušení rozhodnutí Komise 2008/49/ES („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 1).

- (24) Poskytovatel služby by měl zajistit, aby totožnost vyslaných pracovníků uvedená v ohlášení poskytovatele služeb umožňující provádět faktické kontroly na pracovišti byla pro příslušné orgány po dobu vyslání ověřitelná.
- (25) Poskytovatel služby usazený v jiném členském státě by měl bez zbytečného odkladu informovat příslušné orgány hostitelského členského státu o veškerých důležitých změnách informací uvedených v ohlášení poskytovatele služeb umožňující provádět faktické kontroly na pracovišti.
- (26) Povinnost sdělovat správní požadavky a kontrolní opatření Komisi by neměla představovat povolovací postup *ex-ante*.
- (27) S cílem zajistit lepší a jednotnější provádění směrnice 96/71/ES a její prosazování v praxi a v co největší míře zmenšit rozdíly v úrovni uplatňování a prosazování v Unii by členské státy měly zajistit, aby na jejich území byly prováděny účinné a odpovídající inspekce, a tím přispět mimo jiné k boji proti nehlášené práci v souvislosti s vysíláním pracovníků, rovněž s přihlédnutím k dalším legislativním návrhům na lepší řešení tohoto problému.
- (28) Členské státy by měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi případně kontrolovatému podniku poskytnout po inspekci nebo kontrole dokument, který obsahuje veškeré relevantní informace.
- (29) Členské státy by měly zajistit, aby byl k dispozici dostatek personálu s dovednostmi a kvalifikacemi potřebnými pro účinné provádění inspekcí a aby bylo možné odpovědět na žádosti hostitelského členského státu nebo členského státu usazení o informace podle této směrnice bez zbytečného prodlení.
- (30) V tomto ohledu mají zásadní význam inspektoráty práce, sociální partneři a další subjekty provádějící sledování a i nadále by měli hrát podstatnou úlohu.
- (31) V zájmu pružného přístupu k rozmanitosti trhů práce a systémů pracovních vztahů mohou výjimečně sociální partneři nebo jiné subjekty a orgány sledovat některé pracovní podmínky vyslaných pracovníků, pokud dotčeným osobám poskytnou rovnocenný stupeň ochrany a pokud budou sledování provádět nediskriminačním a objektivním způsobem.
- (32) Kontrolní orgány členských států a ostatní příslušné orgány pověřené sledováním a prosazováním by měly využívat spolupráce a výměny informací stanovené v příslušném právu, aby ověřily, zda se dodržují předpisy týkající se vysílání pracovníků.
- (33) Členské státy se zejména vyzývají, aby zavedly integrovanější přístup k inspekcím práce. Rovněž by měla být prozkoumána potřeba vytvořit společné normy s cílem zavést srovnatelné metody, postupy a minimální normy na úrovni Unie. Vypracování společných norem by však nemělo členskými státy bránit v tom, aby účinně bojovaly proti nehlášené práci.
- (34) Pro usnadnění prosazování směrnice 96/71/ES a zajištění jejího účinnějšího provádění by měly existovat účinné mechanismy podávání stížností, pomocí kterých by vyslaní pracovníci mohli podávat stížnosti nebo účastnit se řízení buď přímo, nebo prostřednictvím příslušných určených třetích stran, pokud s tím souhlasí, jako jsou odbory nebo jiná sdružení a také společné instituce sociálních partnerů. Tím by neměla být dotčena vnitrostátní procesní pravidla týkající se zastupování a obhajoby před soudy a pravomoci a další práva odborů a dalších zástupců zaměstnanců podle vnitrostátních právních předpisů nebo zvyklostí.
- (35) Aby bylo zajištěno, že vyslaný pracovník obdrží odpovídající mzdu, a za předpokladu, že zvláštní příplatky za vyslání mohou být považovány za součást minimální mzdy, by měly být tyto příplatky odečteny ze mzdy pouze v případě, že tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, kolektivní smlouvy nebo zvyklosti hostitelského členského státu.

- (36) V případě subdodavatelských řetězců je předmětem zvláštního zájmu soulad s platnými právními předpisy v oblasti vysílání v praxi a účinná ochrana práv pracovníků v tomto ohledu, jež by měly být zajištěny prostřednictvím vhodných opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy či zvyklostmi a souladu s právem Unie. K těmto opatřením může patřit i dobrovolné zavedení mechanismu přímé subdodavatelské odpovědnosti vedle nebo místo odpovědnosti zaměstnavatele, a to po konzultaci s příslušnými sociálními partnery, s ohledem na veškeré čisté odměny odpovídající minimálním mzdám nebo nezaplaceným příspěvkům do společných fondů nebo institucí sociálních partnerů, jež jsou upraveny právem nebo kolektivními smlouvami, na které se vztahuje čl. 3 odst. 1 směrnice 96/71/ES. Členské státy však mohou ve svém vnitrostátním právu stanovit přísnější pravidla odpovědnosti nebo přijmout další nediskriminační a přiměřená opatření.
- (37) Členské státy, které zavedly opatření pro zajištění dodržování příslušných předpisů v rámci subdodavatelských řetězců, by měly mít možnost stanovit, že poskytovatel či příjemce služby by neměl být za určitých okolností odpovědný nebo že jeho odpovědnost může být omezena v případě, kdy splní povinnost vynaložit náležitou péči. Tato opatření by měla být vymezena vnitrostátním právem s přihlédnutím ke specifickým podmínkám dotčeného členského státu a mohou mimo jiné zahrnovat opatření přijatá poskytovatelem služby ohledně dokumentace dokládající dodržování správních požadavků a kontrolních opatření s cílem zajistit účinné sledování dodržování platných předpisů týkajících se vysílání pracovníků.
- (38) Je znepokojivé, že členské státy mají stále mnoho potíží s vymáháním přeshraničních správních sankcí nebo pokut, a proto je třeba řešit otázku vzájemného uznávání těchto správních sankcí nebo pokut.
- (39) Rozdíly mezi systémy členských států pro vymáhání uložených správních sankcí nebo pokut v přeshraničních situacích jsou škodlivé pro řádné fungování vnitřního trhu a hrozí, že by mohly ztížit, ne-li přímo znemožnit zajištění rovnocenné úrovně ochrany vyslaných pracovníků v celé Unii.
- (40) Účinné prosazování hmotných pravidel v oblasti vysílání pracovníků za účelem poskytování služeb by mělo být zajištěno prostřednictvím zvláštních opatření zaměřených na přeshraniční vymáhání uložených finančních správních sankcí nebo pokut. Základním předpokladem k zajištění vyšší, obdobnější a srovnatelnější úrovně ochrany nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu je proto sblížování právních předpisů členských států v této oblasti.
- (41) Přijetím společných pravidel pro poskytování vzájemné pomoci a podpory pro donucovací opatření a související náklady, jakož i přijetím jednotných požadavků pro oznamování rozhodnutí o uložených správních sankcích a pokutách za nedodržení směrnice 96/71/ES a této směrnice by se měla vyřešit řada praktických problémů s přeshraničním prosazováním právních předpisů a zajistit lepší komunikace a vymáhání takových rozhodnutí pocházejících z jiného členského státu.
- (42) Pokud vyjde najevo, že poskytovatel služeb ve skutečnosti není usazen v členském státě usazení nebo že adresa či údaje o podniku jsou nepravdivé, příslušné orgány by neměly řízení z formálních důvodů zastavit, nýbrž by měly provést další šetření, aby zjistily totožnost fyzické nebo právnické osoby odpovědné za vysílání pracovníků.
- (43) Uznávání rozhodnutí ukládajících správní sankci či pokutu a žádosti o vymáhání této sankce či pokuty by mělo být založeno na zásadě vzájemné důvěry. Za tímto účelem by se mělo neuznání nebo odmítnutí uznání správní sankce či pokuty omezit pouze na nutné minimum.
- (44) Bez ohledu na zavedení jednotnějších pravidel, pokud jde o přeshraniční vymáhání správních sankcí a pokut, a potřebu jednotnějších kritérií pro účinnější následné postupy v případě jejich nezaplacení by neměla být dotčena pravomoc členských států určit svůj systém sankcí a pokut nebo opatření k vymáhání pohledávek, které jsou k dispozici podle jejich vnitrostátního práva. Nástroje umožňující vymáhání nebo výkon těchto sankcí a pokut tudíž mohou být případně a s ohledem na vnitrostátní právní předpisy nebo zvyklosti v dožádaném členském státě doplněny, doprovázeny nebo nahrazeny právním titulem umožňujícím jejich vymáhání či výkon v dožádaném členském státě.

- (45) Jednotnější pravidla by neměla vést ke změně nebo úpravě povinnosti dodržovat základní práva a svobody žalovaných, jakož i základní právní zásady na ně použitelné, jak je zakotveno v článku 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), například právo být vyslechnut, právo na účinnou právní ochranu a právo na spravedlivý proces nebo zásada „*ne bis in idem*“.
- (46) Cílem této směrnice není vytvořit harmonizované předpisy pro soudní spolupráci, soudní příslušnost nebo uznávání a vymáhání rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ani se zabývat rozhodným právem.
- (47) Členské státy by měly přijmout vhodná opatření v případě, že nejsou dodrženy povinnosti stanovené v této směrnici, včetně správních a soudních řízení, a měly by stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce za jakékoli porušení povinností vyplývajících z této směrnice.
- (48) Tato směrnice respektuje základní práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů (článek 8), právo svobodné volby povolání a právo pracovat (článek 15), svobodu podnikání (článek 16), právo na kolektivní vyjednávání a akce (článek 28), právo na slušné a spravedlivé pracovní podmínky (článek 31), právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47), presumpci nevinu a právo na obhajobu (článek 48) a právo nebyť dvakrát stíhán za stejný čin (*ne bis in idem*) (článek 50), a musí být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (49) Aby se zlepšilo a sjednotilo uplatňování směrnice 96/71/ES, je vhodné zavést elektronický systém pro výměnu informací na podporu správní spolupráce, a příslušné orgány by měly co možná nejvíce používat systém IMI. To by však nemělo bránit v uplatňování stávajících a budoucích dvoustranných dohod nebo ujednání o správní spolupráci a vzájemné pomoci.
- (50) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovit společný rámec pro příslušná ustanovení, opatření a kontrolní mechanismy nezbytné pro lepší a jednotné provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES v praxi, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (51) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 19. července 2012 ⁽¹⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Aniž je dotčena oblast působnosti směrnice 96/71/ES, stanoví tato směrnice společný rámec pro příslušná ustanovení, opatření a kontrolní mechanismy nezbytné pro lepší a jednotné provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES v praxi, včetně opatření k zamezení a potrestání jakéhokoli zneužití a obcházení příslušných právních předpisů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 29.1.2013, s. 4.

Cílem této směrnice je zajistit dostatečnou ochranu práv pracovníků vyslaných za účelem přeshraničního poskytování služeb, zejména prosazování pracovních podmínek platných v členském státě, v němž mají být služby v souladu s článkem 3 směrnice 96/71/ES poskytnuty, a zároveň usnadnit volný pohyb služeb pro poskytovatele služeb a podpořit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi poskytovateli služeb a podpořit tak fungování vnitřního trhu.

2. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva nebo svobody stávkovat nebo činit jiné kroky v rámci zvláštních systémů pracovních vztahů v členských státech v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi. Touto směrnicí není rovněž dotčeno právo sjednávat, uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy a podnikat kolektivní akce v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „příslušným orgánem“ orgán nebo subjekt, včetně kontaktního místa či kontaktních míst podle článku 4 směrnice 96/71/ES, určený členským státem, aby vykonával funkce podle směrnice 96/71/ES a podle této směrnice;
- b) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán členského státu, který podává žádost o pomoc, informace, oznámení či vymáhání sankce nebo pokuty podle kapitoly VI;
- c) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán členského státu, kterému je žádost o pomoc, informace, oznámení či vymáhání sankce nebo pokuty podle kapitoly VI určena.

Článek 3

Příslušné orgány a kontaktní místa

Pro účely této směrnice členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi určí jeden nebo více příslušných orgánů, mezi něž může patřit kontaktní místo či místa podle článku 4 směrnice 96/71/ES. Členské státy při určení svých příslušných orgánů řádně zohlední to, že je nezbytné zajistit ochranu údajů ve vztahu k vyměňovaným informacím a práv fyzických a právnických osob, která by mohla být dotčena. Členské státy nesou plnou odpovědnost za zajištění ochrany údajů a práv dotčených osob a zavedou za tímto účelem odpovídající mechanismy.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům kontaktní údaje příslušných orgánů. Komise zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam příslušných orgánů a kontaktních míst.

Ostatní členské státy a orgány Unie respektují volbu jednotlivých členských států ohledně příslušných orgánů.

Článek 4

Identifikace skutečného vyslání pracovníka a předcházení zneužívání a obcházení

1. Pro účely provádění, uplatňování a prosazování směrnice 96/71/ES příslušné orgány provedou celkové posouzení všech skutečností, které považují za nutné, zejména včetně těch, které jsou uvedeny v odstavcích 2 a 3 tohoto článku. Tyto skutečnosti mají příslušným orgánům pomoci při provádění inspekci a kontrol, kdy mají důvod se domnívat, že pracovníka nelze podle směrnice 96/71/ES považovat za vyslaného pracovníka. Tyto skutečnosti jsou pouze orientační pro celkové posouzení, které se má provést, a nelze je tedy posuzovat samostatně.

2. Aby příslušné orgány zjistily, zda daný podnik skutečně vykonává jiné podstatné činnosti než čistě interní řízení nebo administrativní činnost, provedou celkové posouzení všech skutečností charakterizujících činnosti, jež provádí podnik v členském státě, ve kterém je usazen, případně v hostitelském členském státě, přičemž vezmou v úvahu širší časové období. Tyto skutečnosti mohou zahrnovat zejména:

- a) místo, kde má podnik své sídlo a správu, využívá kancelářské prostory, platí daně a příspěvky sociálního pojištění, případně, kde má v souladu s vnitrostátním právem profesní oprávnění nebo je zaregistrován u obchodní komory nebo jiných profesních subjektů;
- b) místo, kde jsou nabíráni vyslaní pracovníci a odkud jsou vysíláni;
- c) právo rozhodné pro smlouvy uzavřené podnikem s jeho pracovníky na jedné straně a s jeho klienty na straně druhé;
- d) místo, kde podnik vykonává svou hlavní podnikatelskou činnost a kde zaměstnává administrativní pracovníky;
- e) počet smluv nebo výše obrátu uskutečněného v členském státě usazení, s přihlédnutím ke specifické situaci zejména nově založených podniků a malých a středních podniků.

3. Aby bylo možné vyhodnotit, zda vyslaný pracovník dočasně vykonává svou práci v jiném členském státě, než ve kterém obvykle pracuje, zkoumají se všechny skutečnosti charakterizující tuto práci a situaci pracovníka. Může se jednat zejména o tyto skutečnosti:

- a) práce je po omezenou dobu vykonávána v jiném členském státě;
- b) datum, ke kterému bylo vyslání pracovníka zahájeno;
- c) pracovník je vyslán do jiného členského státu, než je ten, v němž nebo z něž vyslaný pracovník obvykle vykonává svoji práci podle nařízení (ES) č. 593/2008 (Řím I) nebo Římské úmluvy;
- d) po dokončení práce nebo poskytnutí služeb, kvůli kterým byl vyslán, se vyslaný pracovník vrátí nebo se očekává, že se vrátí, do členského státu, ze kterého byl vyslán;
- e) povaha činnosti;
- f) skutečnost, zda dopravu, stravování a ubytování poskytuje nebo proplácí zaměstnavatel, který pracovníka vysílá; a pokud ano, způsob poskytování či proplácení;
- g) jakákoli předchozí období, během kterých bylo dané pracovní místo obsazeno týměž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem.

4. Absence jedné nebo několika skutečností uvedených v odstavcích 2 a 3 nutně neznamená, že se nejedná o vyslání pracovníka. Posouzení těchto skutečností se přizpůsobí jednotlivým případům a přihlédne se ke zvláštnostem situace.

5. Skutečnosti, které jsou uvedeny v tomto článku a z kterých příslušné orgány vycházejí při celkovém posuzování toho, zda se jedná o skutečné vyslání, mohou být rovněž zohledněny při určování, zda se na určitou osobu vztahuje definice pracovníka ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 96/71/ES. Členské státy by měly zvážit zejména skutečnosti, které se týkají výkonu práce, podřízenosti a odměňování pracovníka bez ohledu na to, jak je daný vztah charakterizován v jakékoli úpravě, smluvního či jiného charakteru, na které se strany dohodly.

KAPITOLA II

PŘÍSTUP K INFORMACÍM

Článek 5

Zlepšený přístup k informacím

1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby informace o pracovních podmínkách podle článku 3 směrnice 96/71/ES, které mají být uplatňovány a dodržovány poskytovateli služeb, byly obecně dostupné bezplatně jasným, transparentním, uceleným a snadno přístupným způsobem, na dálku a elektronickými prostředky, ve formátech a v souladu s normami přístupnosti pro internetové stránky, které zajišťují přístup osobám se zdravotním postižením, a aby kontaktní místa nebo jiné příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 4 směrnice 96/71/ES byly schopny plnit řádně své úkoly.
2. Za účelem zajištění dalšího zlepšení v oblasti přístupu k informacím členské státy:
 - a) na jedné oficiální celostátní webové adrese a jiným vhodným způsobem, podrobně a uživatelsky vstřícným způsobem a v přístupném formátu, jasné uvedou, které pracovní podmínky nebo části jejich vnitrostátního či regionálního práva se mají použít na pracovníky vyslané na jejich území;
 - b) přijmou nezbytná opatření zajišťující, že budou na jedné oficiální celostátní webové adrese a rovněž jiným vhodným způsobem všeobecně dostupné informace o tom, které kolektivní smlouvy se použijí, a o tom, na koho se vztahují, jakož i o tom, které pracovní podmínky mají poskytovatelé služeb z jiných členských států dodržovat podle směrnice 96/71/ES, včetně, pokud je to možné, odkazů na stávající webové adresy a jiná kontaktní místa, zejména na příslušné sociální partnery;
 - c) tyto informace zpřístupní pracovníkům a poskytovatelům služeb bezplatně v úředním jazyce či jazycích hostitelského členského státu a v nejhodnějších jazycích s ohledem na požadavky na jeho trhu práce, přičemž rozhodnutí se ponechá na hostitelském členském státě. Tyto informace budou, pokud možno, dostupné v podobě letáku, na němž jsou shrnuty hlavní platné pracovní podmínky, včetně popisu postupů, jak podat stížnost, a na žádost ve formátech přístupných pro osoby se zdravotním postižením; další podrobné informace o pracovních a sociálních podmínkách vztahujících se na vyslané pracovníky, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, musí být poskytovány bezplatně a snadno dostupné;
 - d)lepší přístupnost a srozumitelnost relevantních informací, zejména informací poskytovaných na oficiální vnitrostátní webové stránce uvedené v písmeně a);
 - e) určí v rámci kontaktního místa kontaktní osobu pověřenou vyřizováním žádostí o informace;
 - f) zajišťují aktuálnost poskytovaných souborů informací pro jednotlivé země.
3. Komise i nadále podporuje členské státy v oblasti přístupu k informacím.
4. Pokud jsou pracovní podmínky podle článku 3 směrnice 96/71/ES v souladu s vnitrostátními právními předpisy, tradicemi a zvyklostmi, včetně respektování autonomie sociálních partnerů, stanoveny v kolektivních smlouvách podle čl. 3 odst. 1 a 8 uvedené směrnice, členské státy zajistí, aby s těmito pracovními podmínkami byli poskytovatelé služeb z jiných členských států a vyslaní pracovníci obeznámeni dostupným a transparentním způsobem, a usilují v tomto ohledu o zapojení sociálních partnerů. Příslušné informace by se měly týkat zejména rozdílných minimálních mezd a jejich složek, metody použité k výpočtu odměny za práci a případně kvalifikačních kritérií pro klasifikaci v různých mzdových kategoriích.
5. Členské státy stanoví, na které subjekty a orgány se mohou pracovníci a podniky obracet se žádostí o obecné informace o vnitrostátních právních předpisech a zvyklostech, které se na ně na území těchto členských států použijí, pokud jde o jejich práva a povinnosti.

KAPITOLA III

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 6

Vzájemná pomoc – obecné zásady

1. Členské státy úzce spolupracují a poskytují si bez zbytečného odkladu vzájemnou pomoc, aby usnadnily provádění, uplatňování a prosazování této směrnice a směrnice 96/71/ES v praxi.

2. Spolupráce členských států spočívá zejména v odpovědích na odůvodněné žádosti příslušných orgánů o informace a v provádění kontrol, inspekcí a šetření, pokud jde o situace týkající se vysílání uvedené v čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, včetně šetření případného nedodržení nebo zneužití příslušných předpisů týkajících se vysílání pracovníků. Žádosti o informace zahrnují rovněž informace ohledně případného vymáhání správní sankce či pokuty nebo oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce či pokuta uvedená v kapitole VI ukládá.

3. Spolupráce členských států může zahrnovat rovněž zasílání a doručování dokumentů.

4. Pro účely odpovědi na žádost o pomoc od příslušných orgánů v jiném členském státě členské státy zajistí, aby poskytovatelé služeb usazení na jejich území poskytli jejich příslušným orgánům veškeré informace nezbytné pro dohled nad jejich činnostmi v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy. V případě, že tyto informace nebudou poskytnuty, přijmou členské státy příslušná opatření.

5. V případě obtíží s vyhověním žádosti o informace nebo s provedením kontrol, inspekcí nebo šetření dotýčným členským stát o této skutečnosti neprodleně uvědomí dožadující členský stát s cílem najít řešení.

Při přetrvávání problémů v oblasti výměny informací nebo při trvalém odmítnutí poskytnout informace přijme Komise, která je o tom informována, v případě potřeby prostřednictvím systému IMI příslušná opatření.

6. Členské státy poskytují informace, o které požádaly jiné členské státy nebo Komise, elektronickými prostředky v těchto lhůtách:

a) v naléhavých případech vyžadujících nahlížení do rejstříků, jako jsou případy potvrzení registrace pro účely DPH, za účelem kontroly usazení v jiném členském státě: co nejdříve avšak nejvýše do dvou pracovních dnů od obdržení žádosti.

Důvod naléhavosti se jasně uvede v žádosti, včetně určitých podrobností pro účely doložení této naléhavosti;

b) u všech ostatních žádostí o informace, nejvýše do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti, pokud se členské státy vzájemně nedohodly na lhůtě kratší.

7. Členské státy zajistí, aby do rejstříků, do kterých jsou poskytovatelé služeb zapisováni a do kterých mají možnost nahlížet příslušné orgány na jejich území, měly za stejných podmínek možnost nahlížet také odpovídající příslušné orgány ostatních členských států pro účely provádění této směrnice a směrnice 96/71/ES, pokud členské státy tyto rejstříky zanesly do systému IMI.

8. Členské státy zajistí, aby informace vyměňované mezi subjekty uvedenými v čl. 2 písm. a) a poskytnuté těmto subjektům byly použity pouze pro účely, ke kterým byly vyžádány.

9. Vzájemná správní spolupráce a pomoc se poskytuje bezplatně.

10. Žádost o informace nebrání příslušným orgánům v tom, aby přijaly opatření v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního a unijního práva za účelem šetření a prevence údajného porušení směrnice 96/71/ES nebo této směrnice.

Článek 7

Úloha členských států v rámci správní spolupráce

1. V souladu se zásadami stanovenými v článcích 4 a 5 směrnice 96/71/ES nesou za provádění inspekci pracovních podmínek, které mají být dodržovány podle směrnice 96/71/ES, po dobu vyslání pracovníka do jiného členského státu odpovědnost orgány hostitelského členského státu případně ve spolupráci s orgány členského státu usazení.
2. Členský stát usazení poskytovatele služeb musí i nadále sledovat, kontrolovat a přijímat nezbytná opatření dohledu nebo donucovací opatření v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, zvyklostmi a správními postupy, pokud jde o pracovníky vysílané do jiného členského státu.
3. Členský stát usazení poskytovatele služeb pomáhá členskému státu, do kterého je pracovník vyslán, aby bylo zajištěno dodržování podmínek podle směrnice 96/71/ES a této směrnice. Tím nejsou nijak omezeny možnosti členského státu, do kterého je pracovník vyslán, sledovat, kontrolovat a přijímat jakákoli nezbytná opatření dohledu nebo donucovací opatření podle této směrnice a směrnice 96/71/ES.
4. Jsou-li k dispozici skutečnosti naznačující možné nesrovnalosti, sdělí členský stát z vlastního podnětu dotčenému členskému státu bez zbytečného prodlení veškeré příslušné informace.
5. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou rovněž pro každé poskytnutí služeb nebo každého poskytovatele služeb požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby jim poskytly informace o zákonnosti usazení poskytovatele služeb, o jeho bezúhonnosti a o neexistenci jakéhokoli porušení příslušných předpisů. Příslušné orgány členského státu usazení poskytnou tyto informace podle článku 6.
6. Povinnost stanovená v tomto článku nezakládá povinnost členského státu usazení provádět ověřování skutkového stavu a kontroly na území hostitelského členského státu, v němž je služba poskytována. Tato ověření a tyto kontroly mohou být prováděny orgány hostitelského členského státu z vlastního podnětu nebo na žádost příslušných orgánů členského státu usazení v souladu s článkem 10 a v souladu s pravomocemi dohledu stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, zvyklostmi a správními postupy hostitelského členského státu a v souladu s právem Unie.

Článek 8

Doprovodná opatření

1. Členské státy s pomocí Komise přijmou doprovodná opatření za účelem rozvoje, usnadnění a podpory výměn mezi úředníky odpovědnými za provádění správní spolupráce a vzájemné pomoci, jakož i sledování dodržování a prosazování příslušných právních předpisů. Členské státy mohou přijmout také doprovodná opatření na podporu organizací poskytujících informace vyslaným pracovníkům.
 2. Komise posoudí potřebu finanční podpory za účelem dalšího zlepšení správní spolupráce a posílení vzájemné důvěry prostřednictvím projektů, včetně podpory výměn příslušných úředníků a odborné přípravy, jakož i rozvoje, usnadnění a podpory iniciativ v oblasti osvědčených postupů, včetně iniciativ sociálních partnerů na úrovni Unie, jako jsou rozvoj a aktualizace databází nebo společné webové stránky obsahující obecné nebo určitého odvětví se týkající informace o pracovních podmínkách, které mají být dodržovány, a sběr a hodnocení komplexních údajů týkajících se vysílání pracovníků.
- Dojde-li Komise k závěru, že tato podpora je potřebná, využije dostupné nástroje financování s cílem posílit správní spolupráci, aniž by tím byly dotčeny pravomoci Evropského parlamentu a Rady v rozpočtovém procesu.
3. Při současném respektování autonomie sociálních partnerů mohou Komise a členské státy zajistit odpovídající podporu pro příslušné iniciativy sociálních partnerů na úrovni Unie i členských států, jejichž cílem je předávat podnikům a pracovníkům informace o pracovních podmínkách, jež se na ně vztahují, stanovených v této směrnici a ve směrnici 96/71/ES.

KAPITOLA IV

SLEDOVÁNÍ DODRŽOVÁNÍ PŘEDPISŮ

Článek 9

Správní požadavky a kontrolní opatření

1. Členské státy mohou stanovit pouze správní požadavky a přijmout kontrolní opatření, které jsou nezbytné pro zajištění účinného sledování dodržování povinností stanovených v této směrnici a ve směrnici 96/71/ES, za předpokladu, že jsou dané požadavky a opatření odůvodněné a přiměřené v souladu s právem Unie.

Za tímto účelem mohou členské státy přijmout zejména následující opatření:

- a) stanovit povinnost poskytovatele služeb usazeného v jiném členském státě podat ohlášení příslušným vnitrostátním orgánům nejpozději na začátku poskytování služby v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků hostitelského členského státu či v jiném jazyce či jazycích, které tento hostitelský členský stát uznává, následující údaje, které budou zahrnovat potřebné relevantní informace umožňující kontroly na pracovišti, včetně kontroly:
 - i) totožnosti poskytovatele služeb,
 - ii) předpokládaného počtu jasně identifikovatelných vyslaných pracovníků,
 - iii) osob uvedených v písmenech e) a f),
 - iv) předpokládané doby vyslání, plánovaného data začátku a konce vyslání,
 - v) adresy, případně adres, pracoviště a
 - vi) povahy služeb odůvodňujících vyslání;
- b) stanovit povinnost mít k dispozici nebo poskytnout či uchovávat v tištěné nebo elektronické podobě kopie pracovní smlouvy nebo rovnocenného dokladu ve smyslu směrnice Rady 91/533/EHS⁽¹⁾, obsahujícího v případě, že je to vhodné nebo důležité, dodatečné informace uvedené v článku 4 uvedené směrnice, výplatní pásky, pracovní výkazy, z nichž je patrný začátek, konec a délka denní pracovní doby, a doklady o vyplacení mezd nebo kopie rovnocenných dokumentů po dobu vyslání na přístupném a zřetelně označeném místě na jeho území, jako je pracoviště nebo staveniště nebo v případě mobilních pracovníků v odvětví dopravy provozovna nebo vozidlo, s nímž je služba poskytována;
- c) stanovit povinnost odevzdat po skončení vyslání na žádost orgánů hostitelského členského státu v přiměřené lhůtě dokumenty uvedené v písmeně b);
- d) stanovit povinnost poskytnout překlad dokladů uvedených v písmeně b) do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků hostitelského členského státu, nebo do jiného jazyka uznaného či jazyků uznaných hostitelským členským státem;
- e) stanovit povinnost určit osobu, která bude úzce spolupracovat s příslušnými orgány v hostitelském členském státě, v němž jsou služby poskytovány, a v případě potřeby posílat a přijímat dokumenty nebo oznámení;
- f) stanovit povinnost určit v případě potřeby kontaktní osobu, která bude jednat jako zástupce, prostřednictvím něhož se mohou příslušní sociální partneři pokusit přimět poskytovatele služeb vstoupit do kolektivního vyjednávání v hostitelském členském státě, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi, během období, v němž jsou služby poskytovány. Může se jednat o osobu jinou, než je osoba uvedená v písmeně e). Tato osoba nemusí být přítomna v hostitelském členském státě, avšak musí být k dispozici na základě přiměřené a odůvodněné žádosti.

2. Členské státy mohou uložit další správní požadavky a kontrolní opatření, pokud by došlo k situaci nebo novému vývoji, kdy by se zdálo, že stávající správní požadavky a kontrolní opatření nejsou dostatečné nebo účinné, aby zajistily účinné sledování plnění povinností stanovených ve směrnici 96/71/ES a v této směrnici, za předpokladu, že jsou dané požadavky a opatření oprávněné a přiměřené.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 91/533/EHS ze dne 14. října 1991 o povinnosti zaměstnavatele informovat zaměstnance o podmínkách pracovní smlouvy nebo pracovního poměru (Úř. věst. L 288, 18.10.1991, s. 32).

3. Tímto článkem nejsou dotčeny jiné závazky vyplývající z právních předpisů Unie, včetně závazků vyplývajících ze směrnice Rady 89/391/EHS ⁽¹⁾ a nařízení (ES) č. 883/2004, nebo jiné závazky vyplývající z vnitrostátního práva v oblasti ochrany nebo zaměstnávání pracovníků za předpokladu, že se tyto závazky vyplývající z vnitrostátního práva stejným způsobem použijí i na podniky usazené v daném členském státě a že jsou oprávněné a přiměřené.

4. Členské státy zajistí, aby postupy a formality týkající se vysílání pracovníků podle tohoto článku mohly podniky uživatelsky vstřícným způsobem provádět na dálku a pokud možno pomocí elektronických prostředků.

5. Členské státy uvědomí Komisi a informují poskytovatele služeb o veškerých opatřeních uvedených v odstavcích 1 a 2, jež uplatňují nebo jež provedly. Komise sdělí tato opatření ostatním členským státům. Informace se poskytovatelům služeb obecně zpřístupní na vnitrostátní webové adrese v relevantním jazyce či jazycích určeném či určených daným členským státem.

Komise pečlivě sleduje uplatňování opatření uvedených v odstavcích 1 a 2, zhodnotí jejich soulad s právem Unie a případně přijme nezbytná opatření v souladu se svými pravomocemi podle Smlouvy o fungování EU.

Komise podává Radě pravidelně zprávu o opatřeních sdělených členskými státy a případně o aktuálním stavu jejich analýz či posouzení.

Článek 10

Inspekce

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny vhodné a účinné kontroly a sledovací mechanismy stanovené v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi a aby orgány určené podle vnitrostátního práva na svém území prováděly účinné a odpovídající inspekce s cílem kontrolovat a sledovat dodržování předpisů a pravidel stanovených ve směrnici 96/71/ES a zohlednit příslušná ustanovení této směrnice a tak zaručit jejich řádné provádění a prosazování. Bez ohledu na možnost provádění namátkových kontrol vycházejí inspekce v první řadě z posouzení rizik provedeného příslušnými orgány. Posouzení rizik může určit odvětví činnosti, do kterých se na jejich území soustředí zaměstnávání pracovníků vyslaných za účelem poskytování služeb. Při tomto posuzování rizik se může přihlížet zejména k realizaci velkých infrastrukturních projektů, existenci dlouhých řetězců subdodavatelů, zeměpisné blízkosti, zvláštním problémům a potřebám specifických odvětví, dřívějšímu porušení předpisů a také zranitelnosti určitých skupin pracovníků.

2. Členské státy zajistí, aby inspekce a kontroly dodržování podle tohoto článku nebyly diskriminační nebo nepřiměřené a zároveň zohledňovaly příslušná ustanovení této směrnice.

3. Jestliže jsou vzhledem k průběhu inspekci a vzhledem k článku 4 potřebné informace, jednají hostitelský členský stát a členský stát usazení v souladu s pravidly o správní spolupráci. Příslušné orgány zejména spolupracují podle pravidel a zásad stanovených v článcích 6 a 7.

4. V členských státech, ve kterých je v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi stanovení pracovních podmínek vyslaných pracovníků uvedených v článku 3 směrnice 96/71/ES, a zejména minimální mzdy, včetně pracovní doby, ponecháno na dohodě mezi sociálními partnery, mohou tito sociální partneři na vhodné úrovni a za podmínek stanovených členskými státy také sledovat dodržování příslušných pracovních podmínek vyslaných pracovníků, je-li zaručena odpovídající úroveň ochrany, která je rovnocenná ochraně vyplývající ze směrnice 96/71/ES a této směrnice.

5. Členské státy, ve kterých inspektoráty práce nemají žádné pravomoci, pokud jde o kontrolu a sledování pracovních podmínek nebo pracovních podmínek vyslaných pracovníků, mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi zavést, upravit nebo ponechat v platnosti opatření, postupy a mechanismy zaručující dodržování těchto pracovních podmínek za předpokladu, že příslušná opatření dotčeným osobám poskytují odpovídající úroveň ochrany, která je rovnocenná úrovni ochrany vyplývající ze směrnice 96/71/ES a této směrnice.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1).

KAPITOLA V

PROSAZOVÁNÍ

Článek 11

Ochrana práv, usnadnění podávání stížností, dlužné částky

1. V zájmu prosazování povinností podle směrnice 96/71/ES, zejména podle článku 6 uvedené směrnice, a této směrnice, členské státy zajistí, aby byly k dispozici dostupné účinné mechanismy, pomocí kterých mohou vyslaní pracovníci přímo podat stížnost na svého zaměstnavatele, a také právo zahájit soudní nebo správní řízení, také v členském státě, na jehož území jsou nebo byli pracovníci vysláni, pokud se tito pracovníci domnívají, že utrpěli ztrátu nebo škodu v důsledku nedodržení příslušných předpisů, a to i tehdy, pokud již skončil vztah, v rámci něhož mělo k uvedenému nedodržení dojít.

2. Odstavec 1 se použije, aniž je dotčena příslušnost soudů v členských státech stanovená zejména v příslušných právních aktech Unie nebo mezinárodních úmluvách.

3. Členské státy zajistí, aby odbory a další třetí strany, jako jsou sdružení, organizace a jiné právnické osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátním právem oprávněný zájem na zajištění dodržování této směrnice a směrnice 96/71/ES, mohly jménem vyslaných pracovníků nebo jejich zaměstnavatele nebo na jejich podporu a s jejich souhlasem jednat v rámci jakéhokoli soudního nebo správního řízení, jehož cílem je uplatňovat tuto směrnici a směrnici 96/71/ES nebo prosazovat plnění povinností podle této směrnice a směrnice 96/71/ES.

4. Odstavce 1 a 3 se použijí, aniž jsou dotčeny:

- a) vnitrostátní právní předpisy týkající se promlčecích lhůt nebo lhůt pro podání obdobných stížností, pokud se nepředpokládá, že by výkon těchto práv mohly v podstatě znemožňovat nebo nadměrně zatěžovat;
- b) jiné pravomoci a kolektivní práva zástupců sociálních partnerů, případně zástupců zaměstnanců a zaměstnavatelů podle vnitrostátního práva nebo zvyklostí;
- c) vnitrostátní procesní pravidla týkající se zastupování a obhajoby před soudy.

5. Vyslaní pracovníci, kteří využijí soudního nebo správního řízení ve smyslu odstavce 1, musí být chráněni před jakýmkoli nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele.

6. Členské státy zajistí, aby byl zaměstnavatel vyslaného pracovníka odpovědný za veškeré neproplacené nároky vyplývající ze smluvního vztahu mezi zaměstnavatelem a vyslaným pracovníkem.

Zejména zajistí, aby byly zavedeny nezbytné mechanismy, které vyslaným pracovníkům umožní, aby:

- a) obdrželi veškeré neproplacené čisté odměny, které jsou splatné podle příslušných pracovních podmínek uvedených v článku 3 směrnice 96/71/ES;
- b) získali veškeré dlužné částky nebo jim byly vráceny daně či příspěvky na sociální zabezpečení, které jim byly neoprávněně sraženy ze mzdy;
- c) jim byly vráceny nadměrné náklady související s čistou odměnou nebo kvalitou ubytování, jež byly sraženy nebo odečteny ze mzdy na ubytování poskytnuté zaměstnavatelem;
- d) jim byly případně vráceny příspěvky do společných fondů nebo příspěvky institucím sociálních partnerů, které jim byly neoprávněně sraženy ze mzdy.

Tento odstavec se použije i v případech, kdy se vyslaní pracovníci vrátili z členského státu, do něhož byli vysláni.

Článek 12

Subdodavatelská odpovědnost

1. V zájmu boje proti podvodnému jednání a zneužívání předpisů mohou členské státy po konzultaci s příslušnými sociálními partnery v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi přijmout nediskriminační a přiměřená dodatečná opatření, aby zajistily, že v subdodavatelských řetězcích může vyslaný pracovník činit vedle nebo místo zaměstnavatele odpovědným i příjemce služby, jehož je zaměstnavatel (poskytovatel služby), na něhož se vztahuje čl. 1 odst. 3 směrnice 96/71/ES, přímým poskytovatelem, za veškeré neproplacené čisté odměny odpovídající minimální mzdě nebo nezaplaceným příspěvkům do společných fondů nebo institucím sociálních partnerů, pokud se na ně vztahuje článek 3 směrnice 96/71/ES.

2. Pokud jde o činnosti uvedené v příloze směrnice 96/71/ES, členské státy přijmou opatření, která zajistí, aby v subdodavatelských řetězcích mohli vyslaní pracovníci činit odpovědným vedle nebo místo zaměstnavatele i příjemce služby, jehož je zaměstnavatel přímým poskytovatelem služby, za dodržování práv vyslaných pracovníků podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Odpovědnost uvedená v odstavcích 1 a 2 je omezena na práva pracovníka získaná na základě smluvního vztahu mezi příjemcem služby a poskytovatelem služby.

4. Členské státy mohou, v souladu s právem Unie, rovněž stanovit nediskriminační a přiměřená přísnější pravidla odpovědnosti ve vnitrostátním právu s ohledem na oblast a rozsah subdodavatelské odpovědnosti. Členské státy mohou rovněž v souladu s právem Unie stanovit takovou odpovědnost v odvětvích, která nejsou uvedena v příloze směrnice 96/71/ES.

5. Členské státy mohou v případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 4 stanovit, že příjemce služeb, který splní povinnost vynaložit náležitou péči stanovenou ve vnitrostátním právu, není odpovědný.

6. Místo pravidel odpovědnosti uvedených v odstavci 2 mohou členské státy přijmout jiná vhodná donucovací opatření v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi, což v přímém subdodavatelském vztahu umožní účinné a přiměřené sankce vůči příjemci služby s cílem řešit podvodné jednání a zneužívání předpisů v situacích, kdy mají pracovníci obtíže domoci se svých práv.

7. Členské státy informují Komisi o opatřeních přijatých podle tohoto článku a tyto informace všeobecně zpřístupní v relevantním jazyce či jazycích, přičemž výběr tohoto jazyka je na daných členských státech.

V případě odstavce 2 zahrnují informace poskytnuté Komisi prvky odpovědnosti v subdodavatelských řetězcích.

V případě odstavce 6 zahrnují informace poskytnuté Komisi prvky týkající se účinnosti alternativních vnitrostátních opatření, pokud jde o pravidla odpovědnosti podle odstavce 2.

Komise tyto informace zpřístupní ostatním členským státům.

8. Komise uplatňování tohoto článku podrobně sleduje.

KAPITOLA VI

PŘESHraniční VYMÁHÁNÍ PENĚŽITÝCH SPRÁVNÍCH SANKCÍ NEBO POKUT*Článek 13***Rozsah působnosti**

1. Aniž jsou dotčeny prostředky, které jsou nebo mohou být stanoveny jinými právními předpisy Unie, použijí se zásady vzájemné pomoci a vzájemného uznávání, jakož i opatření a postupy stanovené v této kapitole, na přeshraniční vymáhání peněžitých správních sankcí nebo pokut uložených poskytovateli služeb usazenému v členském státě za nedodržení příslušných právních předpisů o vysílání pracovníků do jiného členského státu.

2. Tato kapitola se vztahuje na finanční správní sankce a pokuty, včetně poplatků a přírážek, uložené příslušnými orgány nebo potvrzené správními nebo soudními orgány, nebo které jsou případně výsledkem řízení před pracovněprávními soudy a které se týkají nedodržení směrnice 96/71/ES a této směrnice.

Tato kapitola se nepoužije na vymáhání sankcí, které spadají do oblasti působnosti rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ⁽¹⁾, nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ⁽²⁾ nebo rozhodnutí Rady 2006/325/ES ⁽³⁾.

*Článek 14***Určení příslušných orgánů**

Každý členský stát informuje prostřednictvím systému IMI Komisi o tom, který orgán nebo orgány jsou podle jeho vnitrostátního práva příslušné pro účely této kapitoly. Je-li to nezbytné z důvodu organizace jejich vnitřního systému, mohou členské státy určit jeden nebo více ústředních orgánů odpovědných za administrativní předávání a přijímání žádostí, které jsou nápomocny dalším příslušným orgánům.

*Článek 15***Obecné zásady – vzájemná pomoc a uznávání**

1. Na žádost dožadujícího orgánu dožádaný orgán podle článků 16 a 17:
 - a) vymáhá správní sankci nebo pokutu uloženou v souladu s právními předpisy a postupy dožadujícího členského státu příslušnými orgány nebo potvrzenou správními či soudními orgány, nebo podle okolností pracovněprávními soudy, proti které nelze podat další opravný prostředek, nebo
 - b) oznámí rozhodnutí o uložení této sankce nebo pokuty.

Dožádaný orgán dále oznámí jakýkoli jiný relevantní dokument týkající se vymáhání této sankce nebo pokuty, včetně rozsudku nebo konečného rozhodnutí, či jeho ověřené kopie, jež představuje právní základ a exekuční titul pro vyřízení žádosti o vymáhání sankce či pokuty.

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2006/325/ES ze dne 27. dubna 2006 o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 120, 5.5.2006, s. 22).

2. Dožadující orgán zajistí, aby byla žádost o vymáhání správní sankce či pokuty nebo o oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá, učiněna v souladu s právními předpisy a správními zvyklostmi platnými v uvedeném členském státě.

Takovou žádost lze učinit pouze v případě, kdy je pro dožadující orgán nemožné vymáhat sankci či pokutu nebo provést oznámení v souladu s jeho právními předpisy a správními zvyklostmi.

Dožadující orgán nesmí požádat o vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo o oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá, pokud a dokud jsou sankce nebo pokuta, jakož i související pohledávka nebo nástroj umožňující její vymáhání v dožadujícím členském státě, v uvedeném členském státě napadeny.

3. Příslušný orgán, který byl požádán o vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo o oznámení rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá a které bylo předáno v souladu s touto kapitolou a článkem 21, toto rozhodnutí uzná, aniž by bylo zapotřebí dalších formalit, a neprodleně přijme všechna opatření nezbytná pro jeho výkon, ledaže se dožádaný orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí podle článku 17.

4. Při vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo oznamování rozhodnutí, kterým se tato sankce nebo pokuta ukládá, jedná dožádaný orgán v souladu s příslušnými právními a správními předpisy tohoto členského státu, které se použijí na stejná porušení nebo rozhodnutí, nebo pokud neexistují, na podobná porušení nebo rozhodnutí.

Oznámení rozhodnutí dožádaného orgánu, kterým se správní sankce nebo pokuta ukládá, a žádost o vymáhání mají v souladu s příslušnými právními předpisy a správními zvyklostmi dožádaného členského státu stejný účinek, jako by je předložil dožadující členský stát.

Článek 16

Žádost o vymáhání nebo oznámení

1. Žádost dožadujícího orgánu o vymáhání správní sankce nebo pokuty, jakož i oznámení rozhodnutí týkajícího se dané sankce nebo pokuty se podává bezodkladně prostřednictvím jednotného nástroje, který obsahuje alespoň:

- a) jméno a známou adresu adresáta a veškeré ostatní příslušné údaje nebo informace nezbytné pro jeho identifikaci;
- b) shrnutí skutečností a okolností, za nichž došlo k porušení, povahu tohoto porušení a příslušné právní předpisy;
- c) nástroj umožňující vymahatelnost v dožadujícím členském státě a všechny další příslušné informace nebo dokumenty, včetně informací a dokumentů právní povahy, které se týkají související pohledávky, správní sankce nebo pokuty, a
- d) název, adresu a další kontaktní údaje týkající se příslušného orgánu odpovědného za posouzení správní sankce nebo pokuty a, pokud se liší, příslušného subjektu, u něhož lze získat další informace týkající se sankce nebo pokuty nebo možností, jak napadnout platební povinnost nebo rozhodnutí, jež ji ukládá.

2. V žádosti musí být kromě skutečností podle odstavce 1 uvedeno:

- a) v případě oznámení rozhodnutí účel oznámení a lhůta pro jeho provedení;
- b) v případě žádosti o vymáhání sankce nebo pokuty datum, kdy se stal rozsudek nebo rozhodnutí vykonatelným či konečným; popis povahy a výše správní sankce či pokuty; veškerá data důležitá pro její vymáhání, včetně toho, zda, a případně jak, byl rozsudek nebo rozhodnutí doručen žalovanému či žalovaným, nebo zda byly vydány v nepřítomnosti; potvrzení dožadujícího orgánu, že proti sankci nebo pokutě nelze podat další opravný prostředek, a související pohledávka, která je předmětem žádosti, a její různé složky.

3. Jakmile to je možné, dožádaný orgán učiní veškerá nezbytná opatření, aby poskytovatele služby informoval co nejdříve o žádosti o vymáhání správní sankce či pokuty nebo o rozhodnutí o uložení této sankce či pokuty a případně o příslušných dokumentech v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi, a to nejpozději do jednoho měsíce od obdržení žádosti.

Dožádaný orgán co nejdříve informuje dožadující orgán:

- a) o úkonech provedených v souvislosti s jeho žádostí o vymáhání a oznámení a konkrétněji pak o datu, kdy byl adresát uvědomen;
- b) o důvodech odmítnutí, pokud dožádaný orgán odmítne vyhovět žádosti o vymáhání správní sankce nebo pokuty nebo oznámit rozhodnutí o uložení správní sankce nebo pokuty podle článku 17.

Článek 17

Důvody pro odmítnutí žádosti

Dožádané orgány nejsou povinny vyhovět žádosti o vymáhání nebo oznámit rozhodnutí, pokud žádost neobsahuje informace uvedené v čl. 16 odst. 1 a 2 nebo pokud není úplná či zjevně neodpovídá souvisejícímu rozhodnutí.

Dožádané orgány mohou dále odmítnout vyhovět žádosti o vymáhání za těchto okolností:

- a) na základě šetření dožádaného orgánu je zjevné, že předpokládané náklady nebo zdroje nutné k vymáhání správní sankce nebo pokuty nejsou přiměřené částce, která má být vymáhána, nebo by došlo ke značným obtížím;
- b) celková peněžitá sankce nebo pokuta nepřesahuje částku 350 EUR nebo ekvivalent této částky;
- c) nejsou respektovány základní práva a svobody žalovaných a na ně se vztahující právní zásady, které jsou stanoveny v ústavě dožadovaného členského státu.

Článek 18

Pozastavení postupu

1. Napadne-li dotčený poskytovatel služeb nebo zúčastněná strana v průběhu vymáhání nebo oznamovacího postupu správní sankci nebo pokutu nebo související pohledávku, či podá-li proti nim opravný prostředek, postup přeshraničního vymáhání uložené sankce nebo pokuty se pozastaví, dokud v této věci nerozhodne příslušný subjekt nebo orgán v dožadujícím členském státě.

Správní sankci nebo pokutu nebo související pohledávku lze napadnout nebo podat proti nim opravný prostředek pouze u příslušného subjektu či orgánu v dožadujícím členském státě.

Dožadující orgán neprodleně informuje dožádaný orgán o tomto napadení nebo opravném prostředku.

2. Spory týkající se donucovacích opatření přijatých v dožádaném členském státě nebo spory týkající se platnosti oznámení učiněného dožádaným orgánem musí být předloženy příslušnému subjektu nebo soudnímu orgánu uvedeného členského státu v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 19

Náklady

1. Vyměřené částky sankcí nebo pokut uvedených v této kapitole případnou dožádanému orgánu.

Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně členského státu, v němž se nachází, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi tohoto členského státu, které se vztahují na obdobné pohledávky.

Dožádaný orgán v případě potřeby převede v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi sankci či pokutu do měny dožádaného státu, a to ve směnném kurzu platném v den, kdy byla daná sankce či pokuta uložena.

2. Členské státy vůči sobě neuplatňují nároky na náhradu nákladů, které vznikly při poskytování vzájemné pomoci na základě této směrnice nebo vyplývají z jejího provádění.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich provádění a dodržování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi do 18. června 2016. Neprodleně jí oznámí jakékoli jejich následné změny.

Článek 21

Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu

1. Správní spolupráce a vzájemná pomoc mezi příslušnými orgány členských států, které jsou stanoveny v člancích 6 a 7, čl. 10 odst. 3, člancích 14 až 18, se provádí prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (systém IMI), který byl zaveden nařízením (EU) č. 1024/2012.

2. Členské státy mohou uplatňovat dvoustranné dohody nebo ujednání o správní spolupráci a vzájemné pomoci mezi svými příslušnými orgány, pokud jde o uplatňování a sledování pracovních podmínek, které se vztahují na vyslané pracovníky podle článku 3 směrnice 96/71/ES, pokud tyto dohody nebo ujednání nemají nepříznivý vliv na práva a povinnosti dotčených pracovníků a podniků.

Členské státy informují Komisi o dvoustranných dohodách nebo ujednáních, které uplatňují, a znění těchto dvoustranných dohod všeobecně zpřístupní.

3. V souvislosti s dvoustrannými dohodami nebo ujednáními uvedenými v odstavci 2 využívají příslušné orgány členských států v nejvyšší možné míře systém IMI. V každém případě, pokud příslušný orgán v některém z dotčených členských států použil systém IMI, použije se tento systém případně i pro veškeré následné kroky.

Článek 22

Změna nařízení (EU) č. 1024/2012

V příloze nařízení (EU) č. 1024/2012 se doplňují nové body, které znějí:

„6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (*): článek 4.

7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (nařízení o systému IMI) (**) články 6 a 7, čl. 10 odst. 3 a články 14 až 18.

(*) Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1.

(**) Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11“.

Článek 23

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 18. června 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24

Přezkum

1. Komise přezkoumá uplatňování a provádění této směrnice.

Do 18. června 2019 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a provádění této směrnice a popřípadě navrhne nezbytné změny nebo úpravy.

2. Komise po konzultaci s členskými státy a případně se sociálními partnery na úrovni Unie ve svém přezkumu posoudí zejména:

- a) nezbytnost a přiměřenost skutečností pro identifikaci skutečného vysílání pracovníka, včetně možností změn stávajících nebo případně stanovení nových skutečností, které je třeba zohlednit, aby bylo možné určit, zda podnik nezneužívá svůj status a zda vyslaný pracovník vykovává svou práci pouze dočasně, jak je uvedeno v článku 4;
- b) přiměřenost údajů dostupných v souvislosti s vysíláním pracovníků;
- c) vhodnost a přiměřenost uplatňování vnitrostátních kontrolních opatření na základě zkušeností se systémem pro správní spolupráci a výměnu informací a s jeho účinností, s vytvořením jednotnějších, standardizovaných dokumentů, se zavedením společných zásad nebo norem pro inspekce v oblasti vysílání pracovníků a s ohledem na technologický vývoj, jak je uvedeno v článku 9;
- d) opatření v oblasti odpovědnosti a donucovací opatření zavedená k zajištění dodržování příslušných předpisů a účinné ochrany práv pracovníků v subdodavatelských řetězcích, jak je uvedeno v článku 12;
- e) provádění ustanovení o přeshraničním vymáhání finančních sankcí a pokut, zejména na základě zkušeností s tímto systémem a s jeho účinností, jak je uvedeno v kapitole VI;
- f) využívání dvoustranných dohod nebo ujednání v souvislosti se systémem IMI, případně s ohledem na zprávu uvedenou v čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2012;
- g) možnost upravit lhůty stanovené v čl. 6 odst. 6 pro poskytování informací, o které požádaly členské státy nebo Komise, s cílem zkrátit je s ohledem na pokrok, jehož bylo dosaženo, pokud jde o fungování a využívání systému IMI.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise k čl. 4 odst. 3 písm. g)

Skutečnost, že místo, na něž je vyslaný pracovník dočasně převeden, aby tam vykonával svoji práci v rámci poskytování služeb, bylo – nebo nebylo – v předchozích obdobích obsazeno tímtéž nebo jiným (vyslaným) pracovníkem, je pouze jedním z možných prvků, které lze v případě pochybností při celkovém posouzení dané situace zohlednit.

Pouhý fakt, že se může jednat o jeden z těchto prvků, by neměl být v žádném případě vykládán jako zákaz možného nahrazení vyslaného pracovníka jiným vyslaným pracovníkem nebo jako omezení možnosti takového nahrazení, což se může týkat zejména služeb, které jsou poskytovány sezonně, cyklicky nebo opakovaně.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 573/2014/EU

ze dne 15. května 2014

o posílení spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti (VSZ)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 149 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská rada přijala v závěrech ze dne 17. června 2010 strategii Evropa 2020 pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“). Vyslovila se pro mobilizaci veškerých nástrojů a politik Unie na podporu dosažení společných cílů a vyzvala členské státy k přijetí posílených koordinovaných opatření. Veřejné služby zaměstnanosti (VSZ) hrají ústřední úlohu z hlediska svého přínosu k dosažení hlavního cíle míry zaměstnanosti strategie Evropa 2020, kterým je dosažení 75 % zaměstnanosti žen a mužů ve věku od 20 do 64 let do roku 2020, zejména snížením nezaměstnanosti mladých lidí.
- (2) Článkem 45 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) se stanoví volný pohyb pracovníků v Unii a článek 46 Smlouvy stanoví opatření k zavedení tohoto volného pohybu, zejména zajištěním úzké spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti. Síť VSZ vytvořená tímto rozhodnutím (dále jen „sítě“) by se kromě obecných aspektů geografické mobility měla věnovat široké škále cílů a iniciativ prostřednictvím stimulačních opatření, která mají zlepšit spolupráci mezi členskými státy v oblasti zaměstnanosti.
- (3) Cílem tohoto rozhodnutí by měla být podpora spolupráce mezi členskými státy v oblastech působnosti VSZ. Toto rozhodnutí formalizuje a posiluje neformální spolupráci mezi VSZ prostřednictvím stávající evropské sítě vedoucích představitelů VSZ, přičemž se zapojením do této sítě souhlasily všechny členské státy. Dosažení plného potenciálu této sítě závisí na pokračujícím zapojení všech členských států. Toto zapojení do sítě by mělo být oznámeno sekretariátu sítě.
- (4) Rada v souladu s čl. 148 odst. 4 Smlouvy přijala rozhodnutím 2010/707/EU ⁽³⁾ hlavní směry politik zaměstnanosti členských států, které byly zachovány pro roky 2011 až 2013. Tyto integrované hlavní směry poskytují členským státům vodítko pro vytyčení jejich národních programů reforem a pro provádění reforem. Integrované

⁽¹⁾ Úř. věst. C 67, 6.3.2014, s. 116.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2010/707/EU ze dne 21. října 2010 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (Úř. věst. L 308, 24.11.2010, s. 46).

hlavní směry jsou základem pro doporučení pro jednotlivé země, která Rada členským státům podává podle uvedeného článku. V posledních letech tato doporučení obsahovala konkrétní doporučení k fungování a kapacitě VSZ a k účinnosti aktivních politik na trhu práce členských států.

- (5) Pro doporučení pro jednotlivé země by byla prospěšná posílená zpětná vazba o úspěšnosti provádění politik, založená na faktických poznatcích, a spolupráce mezi VSZ členských států. Síť by za tímto účelem měla provádět konkrétní iniciativy, jako jsou například společné systémy srovnávání na základě faktických poznatků, odpovídající činnosti vzájemného učení, vzájemná pomoc mezi členy sítě a provádění strategických postupů pro modernizaci VSZ. Specifické znalosti sítě a jejích jednotlivých členů by také měly sloužit jako podklady pro rozvoj politik zaměstnanosti, a to na žádost Evropského parlamentu, Rady, Komise nebo Výboru pro zaměstnanost.
- (6) Intenzivnější a cílenější spolupráce mezi VSZ by měla vést k lepšímu sdílení osvědčených postupů. Síť by měla propojit informace zjištěné na základě srovnávání a vzájemného učení tak, aby se mohl vyvinout systematický, dynamický a integrovaný proces učení na základě srovnávání.
- (7) Síť by měla fungovat v úzké spolupráci s Výborem pro zaměstnanost podle článku 150 Smlouvy a měla by přispívat k jeho práci poskytováním faktických poznatků a zpráv o politikách prováděných VSZ. Příspěvky sítě Evropskému parlamentu by měly být poskytovány prostřednictvím jejího sekretariátu a příspěvky Radě prostřednictvím Výboru pro zaměstnanost, bez jakýchkoli změn a případně s komentářem. Zejména společné znalosti sítě týkající se výsledků politik zaměstnanosti a komparativní analýzy VSZ by mohly tvůrcům politik na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni pomoci při posuzování a navrhování politik zaměstnanosti.
- (8) Síť by se v oblastech působnosti VSZ měla podílet na provádění politických iniciativ týkajících se zaměstnanosti, jako je například doporučení Rady ze dne 22. dubna 2013 o zavedení záruk pro mladé lidi ⁽¹⁾. Síť by také měla podporovat iniciativy zaměřené na lepší sladění nabízených a požadovaných dovedností, vytváření důstojných pracovních podmínek a udržitelné zaměstnanosti, posílení dobrovolné mobility pracovní síly a usnadňování přechodu ze vzdělávání a odborné přípravy do pracovního procesu, například podporou poskytování poradenství a zlepšováním transparentnosti dovedností a kvalifikací. Tyto činnosti sítě by měly zahrnovat hodnocení a posuzování aktivních politik na trhu práce, včetně politik zaměřených na zranitelné sociální skupiny a sociální vyloučení.
- (9) Síť by měla posílit spolupráci mezi svými členy a rozvíjet společné iniciativy zaměřené na výměnu informací a osvědčených postupů ve všech oblastech, jež spadají do působnosti VSZ, na srovnávací analýzy a poskytování doporučení i na podporu inovativních přístupů při poskytování služeb zaměstnanosti. Díky vytvoření sítě bude možné provádět celkové srovnávání všech VSZ založené na faktických poznatcích a zaměřené na výsledky, což povede k určení osvědčených postupů v oblastech služeb poskytovaných VSZ. Tyto výstupy by měly přispět k lepšímu navrhování a poskytování služeb zaměstnanosti v rámci jejich konkrétních pravomocí. Iniciativy sítě by měly zlepšit účinnost VSZ a umožnit účelnější vynakládání veřejných prostředků. Síť by měla rovněž spolupracovat s dalšími poskytovateli služeb zaměstnanosti.
- (10) Síť by ve svém ročním pracovním programu měla stanovit technické podrobnosti srovnávání VSZ a souvisejícího vzájemného učení, zejména metodiku vzájemného učení na základě srovnávání podle ukazatelů srovnávání uvedených v příloze tohoto rozhodnutí pro hodnocení výkonnosti VSZ, kontextové proměnné, požadavky na poskytování údajů a vzdělávací nástroje integrovaného programu vzájemného učení. Oblasti srovnávání by měly být vymezeny v tomto rozhodnutí. Členské státy se mohou nadále rozhodnout, zda se dobrovolně zapojí do dalších procesů učení na základě srovnávání v jiných oblastech.
- (11) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o změny přílohy obsahující ukazatele srovnávání. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 26.4.2013, s. 1.

odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, zejména s odborníky z VSZ. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (12) Vzhledem k různorodosti modelů VSZ, úkolů a forem poskytování služeb je na členských státech, aby z řad řídicích pracovníků VSZ nominovaly do správní rady sítě (dále jen „správní rada“) jednoho člena a jednoho náhradníka. Tento člen nebo náhradník by měl ve správní radě případně zastupovat ostatní VSZ svého členského státu. Pokud členský stát nemůže z ústavních důvodů nominovat pouze jednu VSZ, je třeba určit příslušné VSZ, jejichž počet by měl být co nejnižší, aniž by došlo ke změně pravidla, že každý členský stát má ve správní radě jeden hlas. Členové správní rady by měli vynaložit veškeré úsilí s cílem zajistit, aby názory a zkušenosti místních a regionálních orgánů byly začleněny do činnosti sítě a aby tyto orgány byly o těchto činnostech průběžně informovány. Členové správní rady by měli mít pravomoc přijímat rozhodnutí jménem svých VSZ. Činnosti by měly být otevřeny účasti VSZ ze všech úrovní, aby se zajistilo zapojení všech VSZ do sítě.
- (13) Síť by měla mít k dispozici nejaktuálnější údaje o nezaměstnanosti na úrovni NUTS 3, aby bylo zajištěno, že společné úkoly VSZ co nejvíce odpovídají současné situaci na trhu práce.
- (14) Síť by měla vycházet ze zkušeností stávající neformální poradní skupiny evropské sítě vedoucích představitelů VSZ, kterou Komise podporuje od roku 1997 a k jejímž názorům bylo v tomto rozhodnutí přihlédnuto, a tuto skupinu by měla nahradit. Klíčové oblasti činnosti, které uvedená poradní skupina vymezila ve svém dokumentu „Strategie VSZ 2020“, by měly přispět k modernizaci a posílení VSZ.
- (15) Síť by měla zprostředkovat vzájemnou pomoc ve prospěch svých členů a pomáhat svým členům při poskytování vzájemné podpory při modernizaci organizačních struktur a poskytování služeb, a to posílením spolupráce zejména v oblasti předávání poznatků, studijních návštěv a výměny pracovníků.
- (16) Financování sítě a jejích iniciativ by mělo být zajišťováno prostřednictvím oddílu Progress/zaměstnanost programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ⁽¹⁾, do výše rozpočtových prostředků stanovených Evropským parlamentem a Radou.
- (17) U projektů navržených sítí nebo identifikovaných v rámci činností vzájemného učení a následně prováděných v jednotlivých VSZ by členské státy měly mít přístup k financování z Evropského sociálního fondu (ESF), Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a programu Horizont 2020 – rámcového programu Unie pro výzkum a inovace (2014–2020), zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽²⁾.
- (18) Síť by měla zajistit, aby doplňovala, a nikoli nahrazovala nebo zdvojovala činnosti prováděné v rámci evropské strategie zaměstnanosti ve smyslu hlavy IX Smlouvy, zejména činnost Výboru pro zaměstnanost a jeho nástroje, jako je společný hodnotící rámec, jakož i program vzájemného učení. Komise by dále měla zajistit, aby v zájmu součinnosti spolu úzce spolupracovaly sekretariát sítě a sekretariát Výboru pro zaměstnanost.
- (19) Toto rozhodnutí ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Cílem tohoto rozhodnutí je především zajistit plné dodržování práva na přístup k bezplatným službám zaměstnanosti a podpořit uplatňování článku 29 Listiny,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Zřízení sítě

Na období od 17. června 2014 do 31. prosince 2020 se tímto zřizuje celounijní síť veřejných služeb zaměstnanosti (VSZ) (dále jen „síť“). Síť provádí iniciativy stanovené v článku 4.

Síť tvoří:

- a) VSZ nominované členskými státy;
- b) Komise.

Výbor pro zaměstnanost má status pozorovatele.

Členské státy, v nichž působí nezávislé VSZ na nižší než celostátní úrovni, zajistí jejich odpovídající zastoupení v konkrétních iniciativách sítě.

Článek 2

Definice učení na základě srovnávání

Pro účely tohoto rozhodnutí a činností sítě se „učení na základě srovnávání“ rozumí proces vytváření systematického a integrovaného propojení mezi činnostmi srovnávání a vzájemného učení, jež spočívá v identifikaci dobrých výsledků pomocí systémů srovnávání vycházejících z ukazatelů, včetně shromažďování údajů, jejich validace, konsolidace a posuzování, v souladu s příslušnou metodikou, a ve využívání takto zjištěných informací k vzájemnému učení, jež bude konkrétní a podložené faktickými poznatky, včetně modelů osvědčených postupů.

Článek 3

Cíle

Cílem tohoto rozhodnutí je prostřednictvím sítě podpořit spolupráci mezi členskými státy na poli zaměstnanosti, v oblastech působnosti VSZ, s cílem přispět ke strategii Evropa 2020 a k provádění příslušných politik Unie, a podpořit tak:

- a) nejzranitelnějším sociální skupiny s vysokými mírami nezaměstnanosti, obzvláště starší pracovníky a mladé lidi, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy;
- b) vytváření důstojných pracovních podmínek a udržitelné zaměstnanosti;
- c) lepší fungování trhů práce v EU;
- d) identifikaci nedostatků v oblasti dovedností a poskytování informací o jejich rozsahu a lokalitě, jakož i lepší sladění dovedností uchazečů o zaměstnání s potřebami zaměstnavatelů;
- e) lepší integraci trhů práce;
- f) větší dobrovolnou geografickou a profesní mobilitu na spravedlivém základě za účelem naplnění konkrétních potřeb trhů práce;
- g) začlenění osob vyloučených z trhu práce jako součást boje proti sociálnímu vyloučení;
- h) hodnocení a posuzování aktivních iniciativ na trhu práce a jejich účinné a účelné provádění.

Článek 4

Iniciativy sítě

1. V oblastech působnosti VSZ provádí síť zejména tyto iniciativy:
 - a) rozvíjení a zavádění celounijního učení na základě srovnávání mezi VSZ založeného na faktických poznatcích, jehož se účastní VSZ, s cílem porovnat pomocí vhodné metodiky výsledky jejich činností v těchto oblastech:
 - i) přínos ke snížení nezaměstnanosti u všech věkových skupin a u zranitelných skupin,
 - ii) přínos ke zkrácení doby trvání nezaměstnanosti a snížení neaktivity s cílem řešit dlouhodobou a strukturální nezaměstnanost a sociální vyloučení,

- iii) obsazování volných pracovních míst (včetně dobrovolnou mobilitou pracovníků),
- iv) spokojenost klientů se službami VSZ;
- b) poskytování vzájemné pomoci v podobě „peer-to-peer“ nebo skupinových činností, prostřednictvím spolupráce, výměny informací, zkušeností a pracovníků mezi členy sítě, včetně podpory při provádění doporučení vydaných Radou pro jednotlivé země souvisejících s VSZ, jež je poskytována na žádost daného členského státu nebo dané VSZ;
- c) přispívání k modernizaci a posílení VSZ v klíčových oblastech, v souladu s cíli strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti a v sociální oblasti;
- d) příprava zpráv na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise či z vlastního podnětu;
- e) podílení se na provádění příslušných politických iniciativ;
- f) přijímání a provádění ročního pracovního programu sítě, v němž jsou stanoveny její pracovní metody, očekávané výsledky a podrobnosti související s prováděním systémů učení na základě srovnávání;
- g) podpora a sdílení osvědčených postupů zaměřených na identifikaci mladých lidí, kteří nejsou zaměstnáni ani se neúčastní vzdělávání nebo odborné přípravy, a na rozvoj iniciativ k zajištění toho, že tito mladí lidé získají dovednosti nezbytné k tomu, aby vstoupili na trh práce a udrželi se na něm.

Pokud jde o iniciativu stanovenou v prvním pododstavci písm. a), použijí se při srovnávání ukazatele stanovené v příloze. Sít se na provádění těchto činností také aktivně podílí sdílením údajů, poznatků a postupů. Členské státy se mohou nadále rozhodnout, zda se dobrovolně zapojí do dalších systémů učení na základě srovnávání v jiných oblastech než uvedených v prvním pododstavci písm. a) bodech i) až iv).

2. Sít zřídí mechanismus podávání zpráv v souvislosti se všemi iniciativami uvedenými v odstavci 1. Při uplatňování tohoto mechanismu podávají členové sítě jednou ročně zprávy správní radě.

Článek 5

Spolupráce

Sít navazuje spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami na trhu práce včetně dalších poskytovatelů služeb zaměstnanosti a případně se sociálními partnery, organizacemi zastupujícími nezaměstnané osoby nebo zranitelné skupiny, nevládními organizacemi působícími v oblasti zaměstnanosti, regionálními a místními orgány, s Evropskou sítí pro rozvoj politiky celoživotního poradenství a se soukromými službami zaměstnanosti tak, že je přizve k příslušným činnostem a na příslušná zasedání sítě a sdílí s nimi informace a údaje.

Článek 6

Fungování sítě

1. Řídícím orgánem sítě je správní rada. Členské státy do správní rady nominují z řad řídicích pracovníků svých VSZ jednoho člena a jednoho náhradníka. Komise do správní rady rovněž jmenuje jednoho člena a jednoho náhradníka. Členy správní rady v případě potřeby zastupují jejich náhradníci.

Výbor pro zaměstnanost nominuje, v souladu se svým jednacím řádem, jednoho ze svých členů jako zástupce, který bude mít ve správní radě status pozorovatele, s výjimkou uzavřených zasedání správní rady. Správní rada se může scházet na uzavřených zasedáních, kterých se účastní jeden člen za každý členský stát a jeden člen za Komisi, s výjimkou projednávání těch bodů pořadu jednání, které se týkají ročního pracovního programu. Jednací řád správní rady stanoví další podrobná pravidla pro konání uzavřených zasedání.

2. Správní rada jmenuje ze svých členů nominovaných členským státem předsedu a dva místopředsedy. Předseda zastupuje síť navenek. Předsedu v případě potřeby zastupují místopředsedové.

3. Správní rada jednomyslným rozhodnutím přijme svůj jednací řád. Tento jednací řád musí obsahovat mimo jiné ustanovení o přijímání rozhodnutí správní rady a o jmenování a délce funkčního období předsedy a místopředsedů správní rady.

4. Správní rada většinovým rozhodnutím přijímá:
 - a) roční pracovní program sítě včetně ustavení pracovních skupin a stanovení jazykového režimu zasedání sítě;
 - b) technický rámec pro provádění činností v rámci srovnávání a vzájemného učení jakožto součást ročního pracovního programu sítě, včetně metodiky učení na základě srovnávání podle ukazatelů srovnávání uvedených v příloze tohoto rozhodnutí za účelem porovnávání výsledků VSZ, kontextových proměnných, požadavků na poskytování údajů a vzdělávacích nástrojů integrovaného programu vzájemného učení;
 - c) výroční zprávu sítě. Tato zpráva se zašle Evropskému parlamentu a Radě a zveřejní se.
5. Správní radě je nápomocen sekretariát zajištěný Komisí, která mu poskytuje zázemí. Sekretariát ve spolupráci s předsedou a místopředsedy připravuje zasedání správní rady, roční pracovní program a výroční zprávu sítě. Sekretariát úzce spolupracuje se sekretariátem Výboru pro zaměstnanost.

Článek 7

Finanční podpora tohoto stimulačního opatření

Celkové finanční zdroje přidělené na provádění tohoto rozhodnutí se stanoví v rámci oddílu Progress/zaměstnanost EaSI, jehož roční rozpočtové prostředky schvalují Evropský parlament a Rady v mezích finančního rámce.

Článek 8

Změna přílohy obsahující ukazatele srovnávání

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9, kterými se mění příloha stanovící ukazatele srovnávání.

Článek 9

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 8 je Komisi svěřena na dobu od 17. června 2014 do 31. prosince 2020.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 8 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 10

Přezkum

Komise do 18. června 2017 předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí. Ve zprávě se zejména posoudí, nakolik síť přispívá k dosažení cílů uvedených v článku 3 a zda splnila své úkoly. Zpráva rovněž posoudí, jak síť vytvořila a prováděla srovnávání v oblastech uvedených v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodech i) až iv).

*Článek 11***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 12***Určení**

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

UKAZATELE SROVNÁVÁNÍ

- A. Kvantitativní ukazatele pro oblasti uvedené v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodech i) až iv):
- 1) Přínos ke snížení nezaměstnanosti u všech věkových skupin a u zranitelných skupin:
 - a) Přejídy z nezaměstnanosti do zaměstnání podle věkových skupin, pohlaví a úrovní kvalifikace vyjádřené jako podíl na počtu evidovaných nezaměstnaných osob.
 - b) Počet osob vyřazených z evidence nezaměstnaných u VSZ, vyjádřený jako podíl na počtu evidovaných nezaměstnaných osob.
 - 2) Přínos ke zkrácení doby trvání nezaměstnanosti a snížení neaktivity s cílem řešit dlouhodobou a strukturální nezaměstnanost a sociální vyloučení:
 - a) Přejídy do zaměstnání, například po 6 nebo 12 měsících nezaměstnanosti, podle věkových skupin, pohlaví a úrovní kvalifikace vyjádřené jako podíl na počtu všech přechodů do zaměstnání v evidenci VSZ.
 - b) Zařazení dříve neaktivních osob do evidence VSZ vyjádřené jako podíl na všech zařazeních do evidence VSZ podle věkových skupin a pohlaví.
 - 3) Obsazování volných pracovních míst (mimo jiné prostřednictvím dobrovolné mobility pracovníků)
 - a) Obsazování volných pracovních míst.
 - b) Odpovědi v rámci Výběrového šetření pracovních sil Eurostatu ohledně přispění VSZ k nalezení zaměstnání respondenta.
 - 4) Spokojenost klientů se službami VSZ
 - a) Celková spokojenost uchazečů o zaměstnání.
 - b) Celková spokojenost zaměstnavatelů.
- B. Oblasti srovnávání na základě vnitřního a vnějšího kvalitativního posouzení faktorů ovlivňujících činnost a výsledky VSZ pro oblasti uvedené v čl. 4 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) bodech i) až iv):
- 1) Strategické řízení výkonnosti.
 - 2) Koncepce operativních procesů, jako jsou účinné nasměrování a profilování uchazečů o zaměstnání a individualizované využívání aktivních nástrojů trhu práce.
 - 3) Udržitelná aktivace a řízení přechodů.
 - 4) Vztahy se zaměstnavateli.
 - 5) Koncepce a provádění služeb VSZ na základě faktických poznatků.
 - 6) Účinné řízení partnerství se zúčastněnými stranami.
 - 7) Přidělování finančních prostředků VSZ.
-

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Informace o vstupu v platnost týkající se Dohody mezi Evropským společenstvím a Tureckou republikou o účasti Turecké republiky na práci Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost

Poté, co byl dne 2. května 2014 dokončen postup podle článku 10 Dohody mezi Evropským společenstvím a Tureckou republikou o účasti Turecké republiky na práci Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost ⁽¹⁾, vstoupí uvedená dohoda dne 1. června 2014 v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 323, 8.12.2007, s. 24.

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) č. 574/2014

ze dne 21. února 2014,

kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 o vzoru, který se použije pro vypracování prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 60 písm. e) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 305/2011 stanoví pro výrobce stavebních výrobků povinnost vypracovat prohlášení o vlastnostech v případě, že stavební výrobek, na který se vztahuje harmonizovaná norma nebo který je v souladu s evropským technickým posouzením, které pro něj bylo vydáno, je uváděn na trh. Podle čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 305/2011 se takové prohlášení vypracovává podle vzoru uvedeného v příloze III uvedeného nařízení.
- (2) V souladu s čl. 60 písm. e) nařízení (EU) č. 305/2011 se na Komisi přenáší pravomoc týkající se úpravy přílohy III nařízení (EU) č. 305/2011 s ohledem na technický pokrok.
- (3) Vzor uvedený v příloze III nařízení (EU) č. 305/2011 by měl být upraven s cílem přizpůsobit se technologickému pokroku, umožnit flexibilitu potřebnou pro různé druhy stavebních výrobků a požadovanou výrobcí a zjednodušit prohlášení o vlastnostech.
- (4) Praktické zkušenosti s prováděním přílohy III ukazují, že by výrobci potřebovali další návod pro vypracovávání prohlášení o vlastnostech stavebních výrobků v souladu s platnými právními předpisy. Poskytnutím takového návodu by se rovněž zajistilo harmonizované a správné uplatňování přílohy III.
- (5) Výrobcům by měla být při vypracovávání prohlášení o vlastnostech poskytnuta větší flexibilita za předpokladu, že poskytují základní informace požadované článkem 6 nařízení (EU) č. 305/2011 a uvádějí je jasným a logickým způsobem.
- (6) V zájmu jednoznačné identifikace výrobku, na nějž se vztahuje prohlášení o vlastnostech, ve vztahu k jeho úrovním nebo třídám vlastností, by výrobci měli přiřadit každý jednotlivý výrobek k příslušnému typu výrobku a danému souboru úrovní nebo tříd vlastností prostřednictvím jedinečného identifikačního kódu uvedeného v čl. 6 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 305/2011.
- (7) Cílem ustanovení čl. 11 odst. 4 nařízení (EU) č. 305/2011 je umožnit identifikaci a vysledovatelnost každého jednotlivého stavebního výrobku na základě informací o typu, sérii nebo sériovém čísle uváděnými výrobcí. Tento cíl není sledován prohlášením o vlastnostech, které by mělo být následně použito pro všechny výrobky odpovídající typu výrobku, který je v něm definován. Nemělo by být tudíž požadováno, aby informace stanovené v čl. 11 odst. 4 byly obsaženy v prohlášení o vlastnostech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.

- (8) V případě, že jsou oznámené subjekty řádně identifikovány, seznam vydaných osvědčení, zkušebních, výpočtových nebo posuzovacích protokolů může nabýt výrazného objemu a stát se zátěží, avšak nepřináší přidanou hodnotu uživatelům výrobků, na něž se vztahuje prohlášení o vlastnostech. Výrobci by proto neměli být vázáni povinností zahrnovat tyto informace do svých prohlášení o vlastnostech.
- (9) Aby se posílila efektivita a konkurenceschopnost evropského odvětví stavebnictví jako celku, výrobci, kteří vypracovávají prohlášení o vlastnostech a přejí si využít zjednodušení a návodu pro účely snazšího vypracovávání takových prohlášení, by měli mít možnost učinit tak co nejdříve,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha III nařízení (EU) č. 305/2011 se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

U prohlášení o vlastnostech vydaných před vstupem tohoto nařízení v platnost, která jsou v souladu s článkem 6 nařízení (EU) č. 305/2011 a původní přílohou III uvedeného nařízení, se má za to, že jsou v souladu s tímto nařízením.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. února 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA III

PROHLÁŠENÍ O VLASTNOSTECH

č.

1. Jedinečný identifikační kód typu výrobku:
2. Zamýšlené/zamýšlená použití:
.....
3. Výrobce:
.....
4. Zplnomocněný zástupce:
.....
5. Systém/systémy POSV:
- 6a. Harmonizovaná norma:
.....
Oznámený subjekt/oznámené subjekty:
.....
- 6b. Evropský dokument pro posuzování:
.....
Evropské technické posouzení:
.....
Subjekt pro technické posuzování:
Oznámený subjekt/oznámené subjekty:
7. Deklarovaná vlastnost/Deklarované vlastnosti:
.....
8. Příslušná technická dokumentace a/nebo specifická technická dokumentace:
.....

Vlastnosti výše uvedeného výrobku jsou ve shodě se souborem deklarovaných vlastností. Toto prohlášení o vlastnostech se v souladu s nařízením (EU) č. 305/2011 vydává na výhradní odpovědnost výrobce uvedeného výše.

Podepsáno za výrobce a jeho jménem:

[jméno]

V [místo] dne [datum vydání]

[podpis]

Návod pro vypracování prohlášení o vlastnostech

1. OBECNÉ INFORMACE

Cílem tohoto návodu je poskytnout výrobcům pokyny při vypracovávání prohlášení o vlastnostech v souladu s nařízením (EU) č. 305/2011 podle vzoru této přílohy (dále jen „vzor“).

Tento návod není součástí prohlášení o vlastnostech, která mají výrobci vydat, a neměl by být k těmto prohlášením o vlastnostech přikládán.

Výrobce při vypracovávání prohlášení o vlastnostech:

- 1) použije texty a nadpisy vzoru, které nejsou uvedeny v hranatých závorkách;
- 2) místo prázdných polí a hranatých závorek uvede nezbytné informace.

Výrobci rovněž mohou do prohlášení o vlastnostech zahrnout odkaz na internetové stránky, na nichž je toto prohlášení o vlastnostech zpřístupněno v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 305/2011. Příslušný odkaz lze uvést za bodem 8 nebo na jiném místě, kde to neovlivní srozumitelnost a přehlednost povinných informací.

2. FLEXIBILITA

Za předpokladu, že jsou povinné informace požadované v článku 6 nařízení (EU) č. 305/2011 v rámci vypracovávání prohlášení o vlastnostech uvedeny jasně, kompletně a logickým způsobem, je možné:

- 1) použít jiné členění, než je členění použité ve vzoru;
- 2) kombinovat body vzoru uvedením některých z nich společně;
- 3) uvést body vzoru v jiném pořadí nebo za použití jedné či více tabulek;
- 4) vypustit některé body vzoru, které nejsou relevantní pro výrobek, pro nějž je prohlášení o vlastnostech vypracováno. To se týká například skutečnosti, že prohlášení o vlastnostech se zakládá buď na harmonizovaných normách, nebo na evropském technickém posouzení vydaném pro daný výrobek, což činí jednu z těchto možností nepoužitelnou. Vypuštění se rovněž může uplatnit v případě bodů týkajících se zplnomocněného zástupce nebo použití příslušné technické dokumentace a specifické technické dokumentace;
- 5) uvést body, aniž jsou číslovány.

Pokud si výrobce přeje vydat jediné prohlášení o vlastnostech vztahující se na různé varianty typu výrobku, je třeba pro každou variantu výrobku uvést samostatně a jasně přinejmenším tyto informace: číslo prohlášení o vlastnostech, identifikační kód uvedený v bodě 1 a vlastnost/vlastnosti deklarované v bodě 7.

3. NÁVOD PRO VYPLNĚNÍ FORMULÁŘE

Bod vzoru	Návod
Číslo prohlášení o vlastnostech	Jedná se o referenční číslo prohlášení o vlastnostech ve smyslu čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 305/2011. Volba tohoto čísla je ponechána na výrobcí. Toto číslo může být shodné s jedinečným identifikačním kódem typu výrobku uvedeným v bodě 1 vzoru.

Bod vzoru	Návod
Bod 1	Uveďte jedinečný identifikační kód typu výrobku podle čl. 6 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 305/2011. Podle čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 305/2011 se jedinečný identifikační kód stanoví výrobcem, který se doplňuje k označení CE, vztahuje k typu výrobku, a tedy i k souboru úrovní nebo tříd vlastností stavebního výrobku uvedených v prohlášení o vlastnostech, které bylo pro daný výrobek vypracováno. Kromě toho je nutné, aby příjemci stavebních výrobků, zejména koneční uživatelé takových výrobků, byli schopni jednoznačně identifikovat tento soubor úrovní nebo tříd vlastností pro daný výrobek. Každý stavební výrobek, pro který bylo vypracováno prohlášení o vlastnostech, by proto měl být výrobcem přiřazen k příslušnému typu výrobku a danému souboru úrovní nebo tříd vlastností na základě jedinečného identifikačního kódu, který rovněž plní funkci odkazu, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 305/2011.
Bod 2	Uveďte zamýšlené použití případně výčet zamýšlených použití stavebního výrobku v souladu s příslušnou harmonizovanou technickou specifikací, jak je určeno výrobcem.
Bod 3	Uveďte jméno, firmu nebo registrovanou obchodní známku a kontaktní adresu výrobce podle čl. 11 odst. 5 nařízení č. 305/2011.
Bod 4	Tento bod se zahrne a vyplní pouze v případě, že byl jmenován zplnomocněný zástupce. V takovém případě uveďte jméno a kontaktní adresu zplnomocněného zástupce, jehož plná moc se vztahuje na úkoly stanovené v čl. 12 odst. 2 nařízení (EU) č. 305/2011.
Bod 5	Uveďte číslo příslušného systému nebo systémů posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků (POSV), jak jsou uvedeny v příloze V nařízení (EU) č. 305/2011. Uplatní-li se více systémů, je třeba v prohlášení uvést každý z nich.
Body 6a a 6b	Vzhledem k tomu, že výrobce může vypracovat prohlášení o vlastnostech buď na základě harmonizované normy, nebo na základě evropského technického posouzení vydaného pro daný výrobek, měly by být tyto dvě různé situace uváděné v bodech 6a a 6b považovány za alternativní a v prohlášení o vlastnostech se tedy použije a vyplní pouze jedna z nich. V případě použití bodu 6a, tj. pokud prohlášení o vlastnostech vychází z harmonizované normy, uveďte všechny následující informace: a) referenční číslo harmonizované normy a datum jejího vydání (datovaný odkaz) a b) identifikační číslo oznámeného subjektu/oznámených subjektů. Název oznámeného subjektu/oznámených subjektů je třeba uvést v jeho původním jazyce, bez překladu do jiných jazyků. V případě použití bodu 6b, tj. pokud prohlášení o vlastnostech vychází z evropského technického posouzení vydaného pro daný výrobek, uveďte všechny následující informace: a) číslo evropského dokumentu pro posuzování a datum jeho vydání; b) číslo evropského technického posouzení a datum jeho vydání; c) jméno subjektu pro technické posuzování a d) identifikační číslo oznámeného subjektu/oznámených subjektů.

Bod vzoru	Návod
Bod 7	V tomto bodě prohlášení o vlastnostech se uvádí: a) seznam základních charakteristik, jak jsou stanoveny v harmonizovaných technických specifikacích pro zamýšlené použití nebo zamýšlená použití uvedená v bodě 2, a b) pro každou ze základních charakteristik deklarované vlastnosti výrobku, vyjádřené úrovní, třídou nebo popisem v souvislosti s touto charakteristikou. V případě, že není deklarována žádná vlastnost, uvedou se písmena „NPD“ (No Performance Determined – žádná vlastnost není stanovena). Tento bod může být vyplněn pomocí tabulky, z níž vyplývá souvislost mezi harmonizovanými technickými specifikacemi a systémy posuzování a ověřování stálosti vlastností, které byly použity na každou základní charakteristiku výrobku, a rovněž vlastnosti ve vztahu ke každé základní charakteristice. Vlastnosti je třeba uvádět jasným a explicitním způsobem. Proto nemohou být vlastnosti v prohlášení popsány pouze vložení vzorce pro výpočet určeného k použití příjemci. Kromě toho úroveň nebo třídy vlastností uvedené v referenčních dokumentech musí být uvedeny v samotném prohlášení, a nemohou být tedy vyjádřeny pouze vložení odkazů na tyto dokumenty do prohlášení o vlastnostech. Zejména konstrukční vlastnosti stavebního výrobku však mohou být vyjádřeny odkazem na příslušnou výrobní dokumentaci nebo dokumenty obsahující statické výpočty konstrukcí. V takovém případě se příslušné dokumenty připojí k prohlášení o vlastnostech.
Bod 8	Tento bod se v prohlášení o vlastnostech zahrnuje a vyplňuje pouze v případě, že byla použita příslušná technická dokumentace a/nebo specifická technická dokumentace podle článků 36 až 38 nařízení (EU) č. 305/2011, a to za účelem uvedení požadavků, které výrobek splňuje. V takovém případě se v tomto bodě prohlášení o vlastnostech uvádí: a) referenční číslo specifické technické dokumentace a/nebo příslušné technické dokumentace a b) požadavky, které výrobek splňuje.
Podpis	Místo údajů v hranatých závorkách uveďte příslušné informace a podpis.“

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 575/2014**ze dne 27. května 2014****o změně nařízení (EU) č. 383/2012, kterým se stanoví technické požadavky týkající se řídičských průkazů, které zahrnují paměťové médium (mikročip)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech ⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (EU) č. 383/2012 ⁽²⁾ se vztahuje na řídičské průkazy, které obsahují mikročip, a stanoví řadu technických požadavků.
- (2) Zejména oddíl III.4.2 přílohy III nařízení (EU) č. 383/2012 stanoví číslo EU schválení typu založené na přidělení rozlišovacího čísla členského státu, který EU schválení typu udělil.
- (3) Po přistoupení Chorvatska k Evropské unii je nezbytné stanovit rozlišovací číslo této země, které je v souladu s číslováním EHK OSN pro schválení typu.
- (4) Nařízení (EU) č. 383/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro řídičské průkazy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oddíl III.4.2 přílohy III nařízení (EU) č. 383/2012 se nahrazuje textem uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. května 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda⁽¹⁾ Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18.⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 383/2012 ze dne 4. května 2012, kterým se stanoví technické požadavky týkající se řídičských průkazů, které zahrnují paměťové médium (mikročip) (Úř. věst. L 120, 5.5.2012, s. 1).

PŘÍLOHA

Oddíl III.4.2 přílohy III nařízení (EU) č. 383/2012 se nahrazuje tímto:

„III.4.2 Systém číslování

Číslo EU schválení typu je tvořeno:

a) malým písmenem ‚e‘, po němž následuje rozlišovací číslo členského státu, který EU schválení typu udělil,

1. pro Německo
2. pro Francii
3. pro Itálii
4. pro Nizozemsko
5. pro Švédsko
6. pro Belgie
7. pro Maďarsko
8. pro Českou republiku
9. pro Španělsko
11. pro Spojené království
12. pro Rakousko
13. pro Lucembursko
17. pro Finsko
18. pro Dánsko
19. pro Rumunsko
20. pro Polsko
21. pro Portugalsko
23. pro Řecko
24. pro Irsko
25. pro Chorvatsko
26. pro Slovinsko
27. pro Slovensko
29. pro Estonsko
32. pro Lotyšsko
34. pro Bulharsko
36. pro Litvu
49. pro Kypr
50. pro Maltu;

b) písmeny DL za spojovníkem a dále dvěma číslicemi, které označují pořadové číslo přidělené tomuto nařízení nebo poslední významné technické změně tohoto nařízení. Pořadové číslo tohoto nařízení je 00;

c) jedinečným identifikačním číslem pro EU schválení typu přiděleným vydávajícím členským státem.

Příklad čísla EU schválení typu: e50-DL00 12345.

Číslo schválení se ukládá na mikročip v DG 1 pro každý řidičský průkaz, který takový mikročip obsahuje.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 576/2014**ze dne 27. května 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. května 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
0709 93 10	ZZ	65,6
	MA	29,9
	TR	111,2
0805 10 20	ZZ	70,6
	EG	41,2
	MA	41,0
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	44,0
	TR	121,8
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	130,6
	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 27. května 2014

o změně rozhodnutí 2011/166/EU, kterým se zřizuje SHARE-ERIC

(2014/302/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 723/2009 ze dne 25. června 2009 o právním rámci Společenství pro konsorcium evropské výzkumné infrastruktury (ERIC) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Komise 2011/166/EU ⁽²⁾ bylo zřízeno konsorcium evropské výzkumné infrastruktury pro Průzkum o zdraví, stárnutí a odchodu do důchodu v Evropě (SHARE-ERIC).
- (2) Podle stanov konsorcia SHARE-ERIC uvedených v příloze rozhodnutí 2011/166/EU se sídlo přesune z Nizozemska do Německa, jakmile německé orgány poskytnou prohlášení podle čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 723/2009.
- (3) Na základě prohlášení poskytnutého Německem předložilo konsorcium SHARE-ERIC dne 21. září 2013 Komisi návrh na změnu svých stanov v souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 723/2009.
- (4) Několik změn, včetně změny zohledňující přesun sídla do Německa, vstoupilo v platnost v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení (ES) č. 723/2009.
- (5) Další změny, jimiž se upřesňuje vlastnictví a šíření údajů SHARE-ERIC a upravuje osvobození od daně na základě přesunu sídla do Německa, musí být schváleny Komisí.
- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 20 nařízení (ES) č. 723/2009,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Stanovy SHARE-ERIC uvedené v příloze rozhodnutí 2011/166/EU se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 27. května 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 206, 8.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/166/EU ze dne 17. března 2011, kterým se zřizuje SHARE-ERIC (Úř. věst. L 71, 18.3.2011, s. 20).

PŘÍLOHA

Stanovy SHARE-ERIC se mění takto:

1) V článku 11 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) SHARE-ERIC je vlastníkem průzkumu a všech jeho údajů, včetně doplňků certifikovaných infrastrukturou SHARE, metadat a paradat, všech souborů s adresami a odkazy, jakož i všech práv duševního vlastnictví vyplývajících ze zřízení a zahájení průzkumu.“

2) V článku 12 se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) SHARE-ERIC poskytne shromážděné údaje vědecké obci neprodleně poté, co je provedeno filtrování, imputace a zdokumentování a zohlední se mezinárodní a vnitrostátní předpisy na ochranu údajů.“

3) Článek 13 se mění takto:

a) Bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) Osvobození od daně na základě čl. 143 odst. 1 písm. g) a čl. 151 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES a v souladu s články 50 a 51 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 (*) se uplatní na nákup zboží a služeb, které jsou určeny pro úřední účely konsorcia SHARE-ERIC, jsou tímto konsorciem pořízeny a uhrazeny a příslušná DPH k vrácení překročí celkovou částku 25 EUR na fakturu. Tato osvobození od daně se nevztahují na zakázky jednotlivých členů.

První pododstavec se však nepoužije, pokud by mohl způsobit narušení hospodářské soutěže.

(*) Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1.“

b) Doplňují se nové body 5 a 6, které znějí:

5) „Zboží podléhající spotřební dani podle vymezení v čl. 1 odst. 1 písm. b) a c) směrnice Rady 2008/118/ES (*) může být od spotřební daně osvobozeno podle čl. 12 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice za podmínky, že uvedené zboží podléhající spotřební dani je určeno výhradně pro úřední účely konsorcia SHARE-ERIC, je tímto konsorciem pořízeno a uhrazeno.

Od spotřební daně není osvobozeno zboží podléhající spotřební dani, které je určeno k osobnímu užívání zaměstnanci konsorcia SHARE-ERIC nebo třetími stranami.

6) Daň z energetických produktů a elektřiny podle vymezení v čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2008/118/ES může být v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. b) a čl. 12 odst. 2 uvedené směrnice vrácena, pokud jsou tyto energetické produkty a elektřina určeny výhradně pro úřední účely konsorcia SHARE-ERIC, jsou tímto konsorciem pořízeny a uhrazeny a pokud daň překročí celkovou částku 25 EUR na fakturu.

Od daně nejsou osvobozeny energetické produkty a elektřina, které jsou určeny k osobnímu užívání zaměstnanci konsorcia SHARE-ERIC nebo třetími stranami.

(*) Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.“

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY**ze dne 20. února 2014****o zákazu měnového financování a úročení vládních vkladů národními centrálními bankami****(ECB/2014/8)****(2014/303/EU)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 132 odst. 1 druhou odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 34.1 druhou odrážku tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 271 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 35.6 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky ve spojení s devátým bodem odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 3603/93 ⁽¹⁾ je úkolem Rady guvernérů posuzovat, zda národní centrální banky plní své povinnosti vyplývající ze Smluv. Rada guvernérů za tímto účelem sleduje, zda národní centrální banky dodržují zákaz měnového financování stanovený v článku 123 Smlouvy o fungování Evropské unie. Cílem tohoto rozhodnutí je pro účely výše uvedené monitorovací funkce Rady guvernérů vyjasnit kritéria, která bude Evropská centrální banka (ECB) v souvislosti se zákazem měnového financování zakotveným ve Smlouvě uplatňovat, pokud jde o úročení vkladů vlád a veřejných orgánů u jejich centrálních bank.
- (2) Za účelem sledování dodržování zákazu měnového financování stanoveného v článku 123 Smlouvy o fungování Evropské unie vezme ECB v úvahu úročení vládních vkladů, které by nemělo být vyšší než úročení na základě příslušných sazeb peněžního trhu. Toto rozhodnutí stanoví tržní sazby, které budou sloužit jako horní meze pro úročení vládních vkladů a které se budou brát v úvahu při kontrole dodržování Smlouvy od 1. prosince 2014,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Definice**

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „vládou“ všechny veřejné subjekty uvedené v článku 123 Smlouvy, podle výkladu s ohledem na nařízení (ES) č. 3603/93, s výjimkou úvěrových institucí ve veřejném vlastnictví, kterým národní centrální banky a ECB v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků centrálními bankami poskytují stejné zacházení jako soukromým úvěrovým institucím;
- b) „vládními vklady“ jednodenní a termínované vklady, které národní centrální banky přijímají od jakékoli vlády;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3603/93 ze dne 13. prosince 1993, kterým se upřesňují definice pro použití zákazů uvedených v člancích 104 a 104b Smlouvy (Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 1).

- c) „tržní sazbou pro jednodenní nezajištěné vklady“: i) pokud jde o jednodenní vklady v eurech, sazba EONIA (euro overnight index average rate), a ii) pokud jde o jednodenní vklady v jiné měně, srovnatelná sazba;
- d) „tržní sazbou pro zajištěné vklady“: i) pokud jde o termínované vklady v eurech, sazba EUREPO (euro repo market offered rate) se srovnatelnou splatností, pokud je k dispozici, a ii) pokud jde o termínované vklady v jiné měně, srovnatelná sazba.

Článek 2

Úročení vládních vkladů a dodržování zákazu měnového financování

1. Pro účely sledování dodržování zákazu měnového financování se uplatňují následující horní meze úročení vládních vkladů u národních centrálních bank:
 - a) v případě jednodenních vkladů tržní sazba pro jednodenní nezajištěné vklady;
 - b) v případě termínovaných vkladů tržní sazba pro zajištěné vklady nebo, není-li k dispozici, tržní sazba pro jednodenní nezajištěné vklady.
2. Dodržování horních mezí uvedených v odstavci 1 se posuzuje s ohledem na všechny relevantní skutečnosti v každém jednotlivém případě.

Článek 3

Vstup v platnost

1. ECB použije ustanovení tohoto rozhodnutí od 1. prosince 2014.
2. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 22. února 2014.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 20. února 2014.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 20. února 2014

o domácích operacích správy aktiv a pasiv prováděných národními centrálními bankami

(ECB/2014/9)

(2014/304/EU)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na články 12.1 a 14.3 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) K dosažení jednotné měnové politiky je třeba, aby Evropská centrální banka (ECB) stanovila obecné zásady, které by národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro (dále jen „národní centrální banky“), měly dodržovat, když z vlastní iniciativy provádějí domácí operace s aktivy a pasivy; tyto operace by neměly narušovat jednotnou měnovou politiku.
- (2) Dohody o zpětném odkupu, které národní centrální banky uzavřely s národními centrálními bankami mimo Eurosystem, mohou mít po své aktivaci dopad na likviditu v eurozóně, a tedy na jednotnou měnovou politiku. V zájmu lepšího zabezpečení integrity jednotné měnové politiky rozhodla Rada guvernérů dne 22. října 2009 o tom, že pro určitá ujednání týkající se likvidity, která národní centrální banky uzavírají s národními centrálními bankami mimo Eurosystem, je zapotřebí jejího předchozího souhlasu.
- (3) V zájmu zachování integrity jednotné měnové politiky a s cílem podněcovat k umístování vládních vkladů na trhu, aby bylo usnadněno řízení likvidity Eurosystemu a provádění měnové politiky, musí být stanovena omezení pro úročení vládních vkladů, které národní centrální banky drží jako fiskální agenti v souladu s článkem 21.2 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“). Zavedení horních mezí pro úročení vládních vkladů, které bude založeno na sazbách peněžního trhu, usnadňuje sledování dodržování zákazu měnového financování ze strany národních centrálních bank, které ECB provádí v souladu s čl. 271 písm. d) Smlouvy.
- (4) S ohledem na výjimečnou a dočasnou povahu vládních vkladů souvisejících s programy Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu a jinými srovnatelnými programy finanční podpory by uplatňované postupy neměly omezovat možnost vlády členského státu mít vklady vedeny u jeho národní centrální banky, a to přinejmenším proto, že vedení těchto vkladů může být součástí podmínek příslušného programu. Vynětí těchto vkladů z prahové hodnoty nenarušuje jednotnou měnovou politiku ve stejné míře jako držba vládních vkladů v jiných členských státech, jejichž měnou je euro,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tyto obecné zásady se vztahují na všechny operace národních centrálních bank, které zahrnují částky v eurech, včetně operací, které národní centrální banky provádějí svým vlastním jménem nebo jako zástupci jménem třetích osob nebo současně svým vlastním jménem i jako zástupci. Tyto obecné zásady se nevztahují na tyto operace:

- a) stálé facility a operace, které národní centrální banky provádějí na podnět ECB, zejména operace prováděné v souladu s obecnými zásadami ECB/2011/14 ⁽¹⁾;
 - b) transakce s drahými kovy a devizové operace za eura, na něž se vztahují obecné zásady ECB/2003/12 ⁽²⁾;
 - c) operace národních centrálních bank týkající se nouzové pomoci v oblasti likvidity.
2. Články 7 a 8 se nevztahují na operace, které národní centrální banky provádějí:
- a) když jednají jako fiskální agenti podle článku 21.2 statutu ESCB;
 - b) pro potřeby svého provozu nebo svých zaměstnanců podle článku 24 statutu ESCB;
 - c) při správě penzijního fondu pro své zaměstnance;
 - d) při provozování systému vkladů pro své zaměstnance nebo své klienty;
 - e) při převodu svého zisku vládě.

Na operace, které provádí penzijní fond zaměstnanců národní centrální banky, který je spravován samostatnou institucí, se nevztahují články 6 a 9. Požadavky na vykazování ex post uvedené v článcích 6 a 9 se nevztahují na operace, které národní centrální banky provádějí pro potřeby svého provozu, ani na transakce s vklady, které souvisejí s běžnými účty, jež pro zaměstnance a jiné klienty vedou národní centrální banky.

3. S výjimkou požadavků na vykazování ex post uvedených v čl. 6 odst. 1 se tyto obecné zásady nevztahují na operace v rámci služeb Eurosystemu v oblasti správy rezerv.

4. Aniž by byl dotčen odstavec 1 výše, články 5 a 11 se vztahují na vládní vklady v eurech nebo v cizí měně.

Článek 2

Definice

Pro účely těchto obecných zásad se rozumí:

- a) „dohodou o zpětném odkupu“ dohoda, v níž se národní centrální banka a národní centrální banka mimo eurozónu dohodly provést jeden či více konkrétních repo obchodů. V rámci repo obchodů se jedna strana zaváže odkoupit od druhé strany cenné papíry v eurech (nebo je druhé straně prodat) proti zaplacení dohodnuté ceny v eurech ke dni obchodu, přičemž se současně zaváže ekvivalentní cenné papíry druhé straně prodat (nebo je od ní odkoupit) proti zaplacení jiné dohodnuté ceny v eurech v den splatnosti;
- b) „vládou“ všechny veřejné subjekty členského státu nebo veřejné subjekty Unie uvedené v článku 123 Smlouvy, podle výkladu s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 3603/93 ⁽³⁾, s výjimkou úvěrových institucí ve veřejném vlastnictví, kterým národní centrální banky a ECB v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků národními centrálními bankami poskytují stejné zacházení jako soukromým úvěrovým institucím;

⁽¹⁾ Obecné zásady ECB/2011/14 ze dne 20. září 2011 o nástrojích a postupech měnové politiky Eurosystemu (Úř. věst. L 331, 14.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Obecné zásady ECB/2003/12 ze dne 23. října 2003 pro transakce zúčastněných členských států s jejich devizovými provozními zůstatky podle článku 31.3 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 81).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3603/93 ze dne 13. prosince 1993, kterým se upřesňují definice pro použití zákazů uvedených v článcích 104 a 104b Smlouvy (Úř. věst. L 332, 31.12.1993, s. 1).

- c) „vládními vklady“ jednodenní a termínované vklady, které národní centrální banky přijímají od jakékoli vlády, včetně vkladů v cizí měně;
- d) „tržní sazbou pro jednodenní nezajištěné vklady“: a) pokud jde o jednodenní vklady v tuzemské měně, sazba EONIA (euro overnight index average rate); b) pokud jde o jednodenní vklady v cizí měně, srovnatelná sazba;
- e) „tržní sazbou pro zajištěné vklady“: a) pokud jde o termínované vklady v tuzemské měně, sazba EUREPO (euro repo market offered rate) se srovnatelnou splatností, pokud je k dispozici; a b) pokud jde o termínované vklady v cizí měně, srovnatelná sazba;
- f) „hrubým domácím produktem“ hodnota celkové produkce zboží a služeb daného hospodářství po odečtení mezispotreby a po přičtení čisté daně z produktů a dovozu za stanovené období;
- g) „sazbou vkladové facility“ předem stanovená úroková sazba, která platí pro protistrany, které pro jednodenní vklady u národních centrálních bank používají vkladovou facilitu Eurosystemu.

Článek 3

Organizační otázky

1. Národní centrální banky zavedou a Výkonná rada sleduje vhodná opatření s cílem umožnit protistranám rozlišit operace, které národní centrální banky provádějí podle těchto obecných zásad, a operace Evropského systému centrálních bank, které národní centrální banky provádějí v souladu s nástroji a postupy vymezenými v obecných zásadách ECB/2011/14.
2. Národní centrální banky zavedou vhodná opatření s cílem zajistit, aby národní centrální banky nevyužívaly důvěrné informace o měnové politice při provádění operací podle těchto obecných zásad.
3. Národní centrální banky ECB informují o opatřeních, která zavedly v souladu s odstavcem 1 a 2.

Článek 4

Předchozí souhlas s dohodami o zpětném odkupu s národními centrálními bankami mimo Eurosystem

1. Předtím, než národní centrální banky uzavřou dohody o zpětném odkupu s národními centrálními bankami mimo Eurosystem, předloží tyto dohody ECB za účelem získání předchozího souhlasu Rady guvernérů.
2. Národní centrální banky své žádosti o předchozí souhlas ECB předkládají s co největším časovým předstihem předem, kdy zamýšlejí uzavřít dohody o zpětném odkupu. Každá žádost musí obsahovat alespoň tyto informace:
 - a) totožnost protistrany dohody o zpětném odkupu;
 - b) účel dohody o zpětném odkupu;
 - c) v rozsahu, který je již znám, objem a data konkrétních repo obchodů; zamýšlený celkový objem těchto obchodů;
 - d) splatnost dohody o zpětném odkupu a v rozsahu, který je již znám, splatnost konkrétních repo obchodů, které mají být provedeny;
 - e) veškeré další informace, které národní centrální banka, která podává žádost, považuje za relevantní.
3. Rada guvernérů odpoví na každou žádost co nejdříve, vždy však nejpozději ve lhůtě 40 obchodních dnů od přijetí žádosti.
4. Při přijetí žádosti o předchozí souhlas Rada guvernérů zohlední:
 - a) primární cíl zajistit jednotnost měnové politiky;
 - b) zachování účinnosti řízení likvidity v eurozóně ze strany Eurosystemu;

- c) koordinovaný postup Eurosystemu, pokud se týká provádění repo obchodů s národními centrálními bankami mimo Eurosystem;
 - d) rovné podmínky pro všechny úvěrové instituce, které se nacházejí v členském státě, jehož měnou je euro.
5. Má-li Rada guvernérů za to, že dohoda o zpětném odkupu by nebyla v souladu s cíli uvedenými v odstavci 4, může vyžadovat, aby dohoda o zpětném odkupu, která jí byla předložena ke schválení, byla:
- a) uzavřena později, než bylo původně plánováno, nebo
 - b) určitým způsobem pozměněna a znovu předložena ke schválení před tím, než ji může příslušná národní centrální banka uzavřít.
6. Rada guvernérů usiluje o to, aby žádostem národních centrálních bank o vydání předchozího souhlasu vyhověla s ohledem na zásady přiměřenosti a nediskriminace.

Článek 5

Omezení úročení vládních vkladů

1. Pro úročení vládních vkladů platí tyto horní meze:
 - a) v případě jednodenních vkladů tržní sazba pro jednodenní nezajištěné vklady;
 - b) v případě termínovaných vkladů tržní sazba pro zajištěné vklady nebo, není-li k dispozici, tržní sazba pro jednodenní nezajištěné vklady.
2. V jakýkoli kalendářní den se celková částka jednodenních a termínovaných vkladů všech vlád u národní centrální banky v rozsahu, ve kterém přesahuje vyšší z částek: a) 200 miliard EUR, nebo b) 0,04 % hrubého domácího produktu členského státu, v němž má národní centrální banka sídlo, úročí úrokovou sazbou nula procent.
3. Pro vládní vklady související s programy Evropské unie/Mezinárodního měnového fondu a jinými srovnatelnými programy finanční podpory, které jsou vedeny na účtech u národních centrálních bank, platí odstavec 1; tyto vklady se však nezapočítávají do prahové hodnoty uvedené v odstavci 2.

Článek 6

Vykazování

1. Národní centrální banky ECB ex ante vykazují celkový čistý účinek jejich domácích operací správy aktiv a pasiv na likviditu v kontextu obecného rámce Eurosystemu pro řízení likvidity. Národní centrální banka zahrne převod svého zisku vládě do své prognózy faktorů autonomní likvidity alespoň jeden týden před uskutečněním tohoto převodu. Národní centrální banky kromě toho pomocí vhodných opatření zajistí, aby investiční operace a systémy vkladů nevedly k účinkům na likviditu, které nelze přesně předpovědět.
2. Národní centrální banky jednou měsíčně ex post ECB vykazují podrobné údaje o operacích, které provedly v předcházejícím měsíci, a to za použití formátu pro vykazování ex post obsaženého v příloze II těchto obecných zásad. Pokud se týká měsíčního výkazu ex post, platí pro měsíční obrát obecná prahová hodnota ve výši 500 miliard EUR v každé jednotlivé kategorii uvedené v příloze II, přičemž transakce se do prahové hodnoty započítávají takto:
 - a) součet nákupů, prodejů a splacení či zpětných odkupů, vyjádřený v hrubé výši, za každou z těchto kategorií:
 - i) investiční operace,
 - ii) správa penzijního fondu,
 - iii) činnost fiskálních agentů;
 - b) součet půjček a výpůjček cenných papírů, vyjádřený v hrubé výši, za tyto kategorie:
 - i) půjčky cenných papírů a
 - ii) repo obchody;

- c) součet poskytnutých úvěrů a uložených vkladů, vyjádřený v hrubé výši, za kategorii systémů úvěrů a vkladů;
- d) částka za každou z těchto kategorií:
 - i) povinnosti vůči třetím osobám a
 - ii) transfery a dotace.

Je-li součet transakcí v dané kategorii, vyjádřený v hrubé výši, nižší než příslušná prahová hodnota, národní centrální banky do formátu vykazování vyplní nulu stejně jako v případě, že nedošlo k žádným transakcím. Národní centrální banky mohou rozhodnout, že budou ECB nadále vykazovat všechny své transakce, i když prahová hodnota pro jednu či více kategorií nebyla dosažena (úplné vykazování).

V případě transakcí v eurech, jež jsou prováděny v rámci služeb Eurosystemu v oblasti správy rezerv, národní centrální banky kromě toho musí plnit veškeré další příslušné zpravodajské povinnosti.

3. Pokud zpravodajská povinnost ukáže, že operace správy aktiv nebo pasiv konkrétní národní centrální banky jsou v rozporu s požadavky jednotné měnové politiky, může ECB vydat konkrétní pokyny, pokud se týká postupů správy aktiv a pasiv dotčené národní centrální banky.

Článek 7

Prahové hodnoty

1. Operace, které překračují prahovou hodnotu uvedenou v příloze I těchto obecných zásad, nelze provést bez předchozího souhlasu ECB. Tato prahová hodnota platí i pro repo obchody, aniž by byl dotčen postup předchozího schválení dohod o zpětném odkupu uvedený v článku 4.
2. Kromě prahové hodnoty pro denní souhrn operací v příloze I těchto obecných zásad může ECB vymezit a uplatňovat další prahové hodnoty pro souhrnné nákupy nebo prodeje aktiv a pasiv národních centrálních bank v průběhu určitého časového období.
3. Prahovou hodnotu uvedenou v příloze I těchto obecných zásad může Rada guvernérů kdykoli změnit.

Článek 8

Postup pro předkládání žádosti o předchozí souhlas a jeho udělování

1. Národní centrální banky předkládají své žádosti o předchozí souhlas s co největším časovým předstihem. Má-li být operace vypořádána v tentýž den nebo v následující pracovní den, musí být žádost ECB doručena nejpozději v 9:00 hodin ⁽¹⁾ v zamýšlený den obchodu. V případě jiných operací musí být odpovídající žádost ECB doručena nejpozději v 11:00 hodin v zamýšlený den obchodu.
2. Žádost národní centrální banky se podává v souladu s přílohou III těchto obecných zásad. Pokud se transakce, u které bylo požádáno o předchozí souhlas a tento souhlas byl udělen, neuskuteční v souladu s tímto předchozím souhlasem, národní centrální banky o tom okamžitě vyrozumí ECB.
3. Za výjimečných okolností, kdy účastníci trhu nejsou schopni poskytnout určité cenné papíry, mohou národní centrální banky, které provádějí operace půjček cenných papírů oproti zajištění, předložit své žádosti pro udělení pozdního předchozího souhlasu v tentýž den pozdě odpoledne.
4. ECB odpoví na žádost národní centrální banky o udělení předchozího souhlasu ihned, jakmile je to možné, přičemž na žádost o udělení pozdního předchozího souhlasu v tentýž den odpoví okamžitě. V případě operací, které mají být vypořádány v den obchodu nebo následující pracovní den ECB odpoví do 10:15 hodin v zamýšlený den obchodu. V případě jiných operací ECB odpoví do 13:00 hodin v zamýšlený den obchodu. Pokud národní centrální banka do uvedené lhůty neodpoví, může za předpokladu, že si ověřila, že ECB byla žádost doručena a že nebyla odeslána žádná odpověď, od 13:15 hodin předpokládat, že souhlas byl udělen.

⁽¹⁾ Veškeré odkazy jsou na středoevropský čas, přičemž je zohledněna změna na středoevropský letní čas.

5. ECB všechny žádosti posoudí s cílem zajistit soulad s jednotnou měnovou politikou Eurosystemu s ohledem na účinek jednotlivých operací národních centrálních bank a souhrnný účinek těchto operací v členských státech, jejichž měnou je euro. Aniž by bylo toto dotčeno, ECB se pokusí žádostem národních centrálních bank vyhovět.

Článek 9

Sledování

1. Výkonná rada každoročně předkládá Radě guvernérů zprávu o provádění a uplatňování těchto obecných zásad. Tato zpráva obsahuje informace o:

- a) uplatňování postupu pro udělování předchozího souhlasu;
- b) domácích postupech národních centrálních bank při správě aktiv a pasiv;
- c) dodržování těchto obecných zásad.

2. Vyskytnou-li se pochybnosti, pokud se týká dodržování čl. 5 odst. 1 až 3, může si ECB od národních centrálních bank vyžádat informace.

Článek 10

Důvěrnost

Veškeré informace a údaje, k jejichž výměně dochází v souvislosti se shora uvedenými postupy, včetně monitorovací zprávy uvedené v článku 9, se považují za důvěrné.

Článek 11

Přechodné ustanovení

Pro termínované vládní vklady u národních centrálních bank platí čl. 5 odst. 1, avšak do prahové hodnoty uvedené v čl. 5 odst. 2 se tyto vklady započítávají až od 1. prosince 2015.

Článek 12

Nabytí účinku a provádění

- 1. Tyto obecné zásady nabývají účinku druhým dnem po jejich přijetí.
- 2. Národní centrální banky přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s těmito obecnými zásadami do 1. prosince 2014. Nejpozději do 31. října 2014 informují ECB o textech a prostředcích, které se týkají těchto opatření.

Článek 13

Určení

Tyto obecné zásady jsou určeny národním centrálním bankám.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 20. února 2014.

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI

PŘÍLOHA I

**PRAHOVÉ HODNOTY PRO DOMÁCÍ OPERACE NÁRODNÍCH CENTRÁLNÍCH BANK S AKTIVY A PASIVY
PROVÁDĚNÉ V JEDINÝ DEN**

Použitelná prahová hodnota

**Účinek ke dni vypořádání
(souhrnné operace v čisté výši) ⁽¹⁾**

200 miliónů EUR

⁽¹⁾ Čistý dopad, jaký mají na likviditu plánované operace za daný den, které mají být vypořádány v jediný den, tj. v den obchodu nebo po tomto dni.

MĚSÍČNÍ VÝKAZ DOMÁCÍCH OPERACÍ SPRÁVY AKTIV A PASIV PŘEDKLÁDANÝ EX POST

	Kategorie operací										
	Investiční operace	Správa penzijního fondu	Činnost fiskálních agentů		Půjčky cenných papírů	Repo obchody		Systémy úvěrů a vkladů		Povinnosti vůči třetím osobám	Transfery a dotace
Způsob provádění operace	1. V rozvaze 2. Mimo rozvahu	1. V rozvaze 2. Mimo rozvahu	1. V rozvaze 2. Mimo rozvahu	Počet transakcí	nnnnnn	nnnnnn	Počet transakcí	nnnnnn	Druh operace	xxxxx	xxxxx
Počet transakcí	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Půjčky cenných papírů	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	Poskytnutí	(XX) mil. EUR	Způsob provádění operace	1. V rozvaze 2. Mimo rozvahu	1. V rozvaze 2. Mimo rozvahu
Nákup	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	Výpůjčky cenných papírů	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	Přijímání vkladů	(XX) mil. EUR	Počet transakcí	nnnnnn	nnnnnn
Prodej	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR						Objem	(XX) mil. mil. EUR	(XX) mil. mil. EUR
Splacení či zpětné odkupy	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR	(XX) mil. EUR								

PŘÍLOHA III

FORMÁT ZPRÁV PRO ŽÁDOST O UDĚLENÍ PŘEDCHOZÍHO SOUHLASU S VELKÝMI TRANSAKCEMI

Název proměnné	Popis proměnné	Kodifikace	Povinné pole
Identifikační kód	Jedinečný identifikátor pro skupinu operací (buď transakce s cennými papíry, nebo jiné transakce) se stejným dnem obchodu a dnem vypořádání; tento identifikátor sestává z posloupného číslování, kterému předchází dvoumístný ISO kód země.	ISnn	Automaticky generován aplikací.
Den obchodu	Den obchodu plánované skupiny operací	rrrr/mm/dd	Ano
Den vypořádání	Den vypořádání (nebo den zahájení v případě forwardových transakcí) plánované skupiny operací.	rrrr/mm/dd	Ano
Nákupy a půjčky	Pokud byly uskutečněny nákupy cenných papírů nebo jiných nástrojů nebo pokud došlo k poskytnutí úvěrů nebo půjček cenných papírů, je třeba uvést souhrnnou částku.	[YY] milionů EUR	Ne (Ponechat prázdné, jsou-li plánovány pouze transakce prodeje.)
Prodej a přijímání vkladů	Pokud došlo k prodeji cenných papírů nebo jiných nástrojů nebo k přijetí vkladů, je třeba uvést souhrnnou částku.	[XX] milionů EUR	Ne (Ponechat prázdné, jsou-li plánovány pouze transakce nákupu.)
Dopad na prognózy likvidity	Uvedení dopadu na prognózy likvidity ke dni vypořádání v případě přijetí žádosti ve srovnání s poslední denní prognózou likvidity předloženou ECB v 8:00 hodin. V případě odmítnutí žádosti toto pole ECB napomáhá určit obrácený dopad na prognózy likvidity.	[ZZ] milionů EUR	Ano (Pokud byl celkový dopad na prognózy likvidity již do ECB vykázan, je třeba do tohoto rámečku vyplnit nulu.)
Druh transakce	Označení druhu transakce: 1. Transakce s cennými papíry 2. Jiná transakce	Druh transakce se vybere ze seznamu, který systém poskytuje.	Ano (Uživatel musí uvést druh transakce.)
Zamýšlený způsob provádění operace	Popis zamýšleného způsobu provádění operací odkazem na jednu z těchto položek: 1. Operace v rozvaze 2. Operace mimo rozvahu	Zamýšlený způsob provádění operace se vybere ze seznamu, který systém poskytuje.	Ne (Uživateli je dána volnost, pokud se týká označení zamýšleného způsobu provádění operace.)

Název proměnné	Popis proměnné	Kodifikace	Povinné pole
Volný text	Veškeré informace, které by ECB při řízení likvidity napomohly posoudit čistý dopad na likviditu v kontextu příslušného období provádění analýzy likvidity a aktuální prognózy likvidity. Pokud například dopad na prognózy likvidity není stálý, ale v dohledné době dojde k jeho změně, poskytne uživatel ve volném textovém poli připomínky k dopadu na likviditu po dni vypořádání. Uživatel by rovněž mohl poskytnout další podrobnosti o každé jednotlivé operaci, kterými jsou například druh, velikost a její účel.	Jakákoli kombinace čísel a písmen v rámci předem definovaného souboru znaků H1&H2 ⁽¹⁾.	Ne

⁽¹⁾ Symboly, které se smějí používat ve formátu volného textu, jsou uvedeny v oddíle 1.1.4.7 přílohy 4 dokumentu s názvem H1&H2 System Design ze dne 22. srpna 1997.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS